

DE GEEST VAN HET ONGEBORENE

door

TWEE WERKERS

DE GEEST VAN HET ONGEBORENE
DOOR TWEE WERKERS
OPGEDRAGEN AAN DE OUDERS
VAN HET KOMENDE GESLACHT

INHOUD

Inleiding	4
De Geest van het Ongeborene	4
Het Komende geslacht	4
DE PLEITREDE VOOR REINHEID	6
Wordt Rein van Hartstocht	6
Wordt Rein van Misdaad	11
Wordt Rein van Gif	20
Wordt Rein van “Kleinheid”	24
Verreint uwe Maatschappelijke Toestanden	30
Verreint uwe Aandoeningen	38
Verreint uwe Gedachten	43
SLOTREDE	49
Het Huidige Ras en het Nieuwe	49
Universele Liefde	57
Volmaakte Reinheid	59

INLEIDING

Ik ben de Geest van het Ongeborene.
Ik ben gekomen om te pleiten voor
betere lichamen, waarin Ik wens te
huizen.

De geest van het Ongeborene

Ik ben de Geest van het Ongeborene!
Ik ben de Geest van alle ongeboren kinderen der gehele wereld. Zij
allen vormen Mij. Elk hunner is een deel van Mij.

Ik komt tot de ouders van heden en morgen met een pleitrede voor
Reinheid. Maar niet alleen tot dezen is het dat Ik Mij richt. Want ook
in de jongeren -in hen, die nog niet weten of zij ooit ouders zullen
zijn- leeft onreinheid, welke door hare arglist Mijne ware Openbaring
belemmert.

En niet alleen tot de levenden wens Ik Mij, doch ook tot de
gestorvenen. Want in de toekomst zullen zij wederom op aarde leven,
en in dat aardse bestaan zullen zij ouders worden.

Ik spreek tot allen. Tot de gehele mensheid gaat Mijne Roepstem uit.
Bedwingt uwe begeerten en hoort Mij aan!

HET KOMENDE GESLACHT

Ik, de Geest van de ongeboren kinderen van het Komende Geslacht,
Ik ben gekomen om van u te vragen dat gij u zult voorbereiden op
Mijne komst.

Ik ben de Eene en Enige die hen allen vertegenwoordigt. Want Ik ben
het, die in aller harten leeft.

Ik zal in dit boek spreken in het belang van de kinderen van het
Nieuwe Ras: Zij toch behoeven vooral de Reinheid, voor welke Ik

pleit. Nimmer zal een van hen als kind komen tot een vader of moeder, die niet in ieder opzicht onbevlekt is.

Gij, die uzelve niet wilt verreinen - gij kunt toch kinderen voortbrengen, wanneer gij dat verlangt; maar ge zult u moeten tevreden stellen met ieder kind, dat zich in uwe woning aanmeldt: nimmer zal uit onreine ouders een rein en hoogstaand kind geboren worden. In uw tehuis, o gij die onrein en zelfzuchtig zijt, kunnen slechts zij komen, die niet het standpunt bereikt hebben, van waar uit zij een deel kunnen vormen van het Nieuwe Ras!

Maar tot u, o reine en onzelfzuchtige ouders, zal nimmer een schepsel komen, dat uwer niet waardig is.

Nimmer zult gij het leven geven aan een kind, dat niet volkomen beantwoordt aan uwe verwachting van het Toekomstig Ras, dat niet uw ideaal is, door dat Ras verwezenlijkt.

Slechts indien de hedendaagse ouders hunne lichamen, hunne neigingen, hunne aandoeningen en gedachten willen zuiveren van alle kwaad, zal Ik in Mijne nieuwe omhulsels die eigenschappen kunnen leggen, welke de aarde tot een paradijs en het leven tot eene eeuwige gelukzaligheid zullen maken.

Ik - de Geest van het Ongeborene- ben gekomen om de ouders van het Komende Ras samen te roepen!

Het tijdstip is nabij, waarop de mensen dezer wereld zullen worden gescheiden in hen, die zich hebben voorbereid op de geboorte van Mijn Nieuwe Ras, en hen, die daarvoor nog niet rijp zijn.

Ik kom!

En gij allen, die schoonheid verlangt in uwe kinderen, luistert: wederom roep Ik u op!

DE PLEITREDE VOOR REINHEID

Hij, die nog onrein is, zal niet wanhopen.

Hij die rein is, zal niet verachten.

Hij, die slechts streeft, staat dichter bij de poort, die toegang geeft tot Mijn Toekomstig Ras, die allen die - schijnbaar aan hun doel gekomen- nog hekelen en veroordeelde.

WORDT REIN VAN HARTSTOCHT

Over de wereld der mensen, over de steden, overal waar de mensen hunne tehuizen hebben gevestigd, hangt eene wolk, eene troebele, klevrige, astrale wolk van zinnelijkheid.

Wanneer Ik, van Mijn rein geestelijk gebied uit, Mijne blikken over de aarde laat dwalen, zie Ik haar gehuld in een roodbruinen mist, die uit de mensen is voortgekomen. Van uur tot uur schijnt het Mij, dat de vuile nevel dichter en zijn walgelijke stank verpestender wordt, doordat de aanhoudende wellustige daden, de zinnelijk taal en gedachten der mensen zich ophopen en samenpakken.

In die wolk moet Ik afdalen! Door die bijna ondoordringbare laag moet Ik Mijn weg zoeken Ik, de Geest van het Ongeborene, opdat Ik nieuwe belichaming zal kunnen vinden!

Hoe kunt gij verwachten dat Ik, bezoedeld door dien vuilen walm der aarde, reeds vóór Ik haar bereik, passende lichamen zal vinden, geschikt voor Mijne zuivere Openbaring, geschikt voor het Komende Geslacht?

Immer werkzaam gebied Ik iedere mogelijkheid om te incarneren in reiner lichamen, verwekt door ouders, die in kuisheid leven, zelfs al zijn zij gehuwd.

Wat hebt gij mensen gemaakt van het huwelijk, den heiligen liefdebond, door middel waarvan Ik verwachte in Reinheid geschapen

lichamen te vinden? Het is onheiligd, verlaagd tot eene instelling van gewettigde onzedelijkheid, onteerd door de tot eene gewoonte geworden vleeselijke voldoening. Dit moet veranderen, wanneer gij wilt dat Ik komen zal! Slechts tot reine lichamen kan Ik ingaan, Ik, de Geest van het Komende Ras.

Gebruikt uwe scheppingskracht te Mijne behoefte: opdat Ik nieuwe lichamen zal kunnen vinden, in welke Ik het schoonste en edelste dat in Mij leeft zal openbaren.

De macht tot scheppen is uwe Goddelijkste vermogen: hierin ligt niet alleen uwe Gelijkenis maar ook uw Eénzijn met God.

Daarom zeg Ik u : Misbruikt haar niet!

Hoe hebt gij het vroeger besteed? Hoe besteedt ge het nu? Beantwoordt deze vragen aan uzelve, in algehele oprechtheid.

Ik weet u antwoord, zonder dat gij het Mij zegt; want van Mijne Wereld uit zie ik het meest verborgene in de uwe.

Opdat gijzelve zult nadenken en voor uzelve zult weten, opdat gij niet langer gedachteloos uw sleurbestaan zult voortzetten, daarom vraag Ik u hier: Kan Ik tot u komen en in u de Reinheid vinden, welke Ik zo dringend behoef voor Mijne algehele Openbaring? Of zal ook de dampkring, die u omgeeft, Mij verstikken?

Ben Ik te persoonlijk, te ruw, in de wijze, waarop Ik het verband af ruk van eene etterende wonde der hedendaagse mensheid?

Zo gij het wenst, behoeft ge Mij niet langer aan te horen. Maar dan moogt gij u ook nimmer beklagen over de gevolgen van uwe onhandelbaarheid, uw volharden in opzettelijke onwetendheid. En weet wel:

Ik Zie - Ik zie elk uwer daden in verleden en heden en eveneens de mogelijkheden, welke de toekomst voor u opent.

En dewijl Ik het waarschijnlijk acht, dat gij deze Mijne Woorden ernstig zult overwegen - dat gij ze zult naleven - heb Ik op Mij genomen te komen en tot u te spreken op deze wijze.

Ik Zie!

En welke zijn de daden, die Ik genoodzaakt ben te aanschouwen? Het verspillen van scheppingskracht door ouderen en jongeren, zelfs door zeer jonge kinderen!

Wiens schuld is dit? Wie is aansprakelijk voor de verontrustende verbreiding van zelfbevelekking en onzedelijkheid onder de jeugd?

Het is uw schuld, o ouders, die niet leeft volgens Mijne Reinheid! Uw schuld, o mensen, gij allen van rijperen leeftijd, die den dampkring vervult met de uitwaseming uwer onreinheid. Op anderen werken ze terug, de daden, de gevoelens, de gedachten, die gij de wereld inzendt. En de zoo uiterst gevoelige jeugd zal voor uw invloed het meest ontvankelijk zijn.

Gij zijt de schuldigen!

Gij, die kinderen hebt, -herinnert gij u wat u dreef toen gij hen in het leven riep? Waren het gedachten van liefde voor hen, die tot u konden komen? Of was het uw hartstocht, die zinne-bevrediging eiste en ieder ander gevoelen tot zwijgen bracht?

En toen in zijn tempel het jonge lichaam werd opgebouwd, hebt gij toen de heiligheid van die ontwikkeling geëerbiedigd? Of hebt ook gij weer bewezen: dat menig onwettig kind, in groter liefde en kuisheid ontvangen werd dan uwe eigen kinderen?

Uit zonde worden de meeste kinderen geboren - uit “de zonde tegen den Heiligen Geest”, zoals men haar terecht genoemd heeft, - en zij groeien op, terwijl zij den giftigen invloed van zinnelijkheid, door daden en gedachten in hunne omgeving gevormd, inademen en in zich opnemen.

Zodoende wordt ook in hen zinnelijkheid opgewekt; ongewaarschuwd, - want wie zou hen waarschuwen?- en zonder enig juist begrip van de grote levensvragen kunnen zij zich vrijelijk overgeven aan noodlottige geheime zonden.

En daardoor ontstaan de zwakkelingen, die in prostitutie van zichzelf en anderen hun zogenaamd “vermaakt” zoeken, alles ten koste van Mij!

Want alom waar zij gaan wordt de wolk van zinnelijkheid steeds donkerder en dichter. Waar zij zich bevinden is gene ruimte voor Mij! Hunne uitwaseming zou Mij verstikken.

Helaas - zij vormen het grootste deel der hedendaagse mensheid!

Daarom zeg Ik u nog eens, en nog eens: wordt rein!

Doch weinigen zijn er, die Mij aandachtig aanhoren. En slechts enkelen van hen zijn bereid om dienst te nemen in Mijn leger, die zich heeft aangegord tot den krachtigen strijd van de Reinheid - teneinde voor Mij, den Geest van het Ongeborene, een weg te kunnen banen.

Geduldig zie Ik uit naar scheuren in de verstikkende wolk, scheuren, welke ieder kan maken, die oprecht naar Reinheid streeft.

Om te beginnen kan ieder, die zijn best doet, ophouden met nieuwe stof te voegen bij de afschuwelijke bedorven sfeer; dan, wanneer hij den strijd voortzet, kan hij gelijk eene kleine zon, een stralend middelpunt van lichtende Reinheid, de spookachtige wolk doordringen.

Van Mijne Wereld uit kan Ik die niet verscheuren; want het is een onbegonnen werk te reinigen en te zuiveren, terwijl de mensen voortdurend bevuilden.

Maar telkenmale dat iemand in uwe wereld dan strijd aanbindt, zie Ik dat, en Ik verheug Mij over hem en verleen hem bijstand. En met Mijne hulp zal zijne kracht aangroeien en hem in staat stellen eene opening te maken, waardoor Ik zal kunnen afdalen teneinde Mij onbelemmerd te openbaren, hetzij in zijne kinderen, hetzij, zoo mogelijk: in henzelve!

Ik ben gekomen om van u te vragen: niet alleen, dat gij de lichamen, die uit u geboren zullen worden, tot waardige voertuigen zult maken voor Mij - maar ook dat Ik Mijne eigenschappen in uzelve zal kunnen

openbaren, opdat ook gij waardig zult zijn te worden uitverkoren voor het Komende Ras.

Ik pleit voor Reinheid in alle opzichten.

In de eerste plaats: voor Reinheid in het geslachtsleven, dat alle scheppingskracht worde aangewend tot scheppen alléén.

Verspilt dat Goddelijk vermogen niet langer door lage, ruwe zinnebevreddiging. Indien gij het niet behoeft voor het scheppen van nieuwe materie, zet het dan om in de macht om verheffende woorden en veredelende gedachten te scheppen, waarmede gij de wereld tot steun kunt zijn. Besteedt zoo uw voortbrengingsvermogen voor de hernieuwing en hervorming van uwe eigene lichamen. Dan kan Ik, de Geest van het Nieuwe Ras, in u nederdalen.

Gij mensen en alle jonge mensen, u roep ik Mijn bede om Reinheid toe!

Dat ieder van u Mij helpe! Elk worde een licht van smetteloze Reinheid, in welks omgeving de wolk van zinnelijkheid niet kan blijven bestaan.

Hartstocht - de oorzaak van het verleden gezaaid, die nu smartelijke geboorten, eindeloze lichaamskwalen en geestes-afwijkingen ten gevolge heeft - die hartstocht zal steeds heviger ellende blijven veroorzaken, Totdat hij overwonnen wordt. Hartstocht is de onnatuurlijk geprikkelde Goddelijke aandrift - welke door zondige gewoonten en voortdurend zinnelijke gedachten aangegroeid is tot eene schier onbedwingbare kracht. Gij zijt de slaaf van die kracht, daar gij uzelve aan hare macht hebt onderworpen.

Beschuldig van dit alles uw Schepper niet! Waar gijzelve deze natuurlijke kracht in eene kunstmatige afwijking hebt doen ontaarden, zult gij haar ook zelve moeten bedwingen. Dat moet gij - elk uwer-voelbrenge, zult gij ooit in staat zijn Mij te ontvangen.

Wanneer gij wilt, dat Ik komen zal teneinde een nieuwe lichaam op te bouwen, dan moet zelfs uwe scheppingsdaad zonder hartstocht zijn.

Evenals voor iemand, die zijne levenswijze en zijne gedachten verreint, verdovingsmiddelen en sterk gekruide spijzen vanzelf hunne aantrekkelijkheid zullen verliezen - zo zal ook het hartstochtgenot in de geslachtelijke gemeenschap geheel wegvallen van hem, die den weg tot algehele Reinheid bewandelt.

Het Komende Ras zal zich verheffen boven de heerschappij der zinnen en geen hartstocht kennen; het zal leven in eene reine hoge Liefde, die geene lichamelijke bevrediging zoekt. Uit liefde alleen, uit liefde voor de nog ongeborenen zal het Nieuwe Ras de heiligste natuurdaad verrichten - en daardoor aan de te-incarneren zielen het hoogste geven waartoe het in staat is.

Ontworstelt u aan den hartstocht!

Dan zult gij uzelve helpen evenals Mij. Want na iedere schrede, die gij aflegt op den weg naar eene hogere Reinheid, zal ook hogere vreugde - stralende, reine, eeuwige blijdschap - u wachten.

WORDT REIN VAN MISDAAD

Slechts daar, waar Ik geene misdaad vind, zal Ik afdalen.

Niet alleen wat gij nu als misdaad aanziet - maar hetgeen Ik, de Geest van het Nieuwe Ras, als zodanig beschouw.

De wanbedrijven, die nu misdadig worden genoemd, zijn slechts de aller-grofste voorbeelden van misdaad in Mijne naamgeving.

Ik weet dat miljoenen mensen nu nog met Mij van mening verschillen. Doch allen zullen Mijne zienswijze delen Wanneer zijzelve eens rijp zullen zijn voor het Ras der Toekomst - wanneer zij het standpunt hebben bereikt, waarin Ik Mij door hen zal kunnen openbaren. Zolang gij eene andere mening aanhangt, zijt ge Mijner nog niet waardig!

De tijd nadert waarin Mijn Geslacht de aarde zal bevolken; zolang gij voortgaat te doden of voor u te laten doden, zal het voor u ontoegankelijk blijven. Onbevlekt door bloedvergieten, rein van alle

misdaad moeten de lichamen zijn, die Ik behoef. En geen spoor van wreedheid mag er blijven in de harten, waarin Ik zal ontwaken!

Waar Ik ga, zult gij niet slachten! Want slachten, ook om voedsel te verkrijgen, druist in tegen Mijne Wet, - die de Wet der Liefde is.

Gij, die maar denkt, dat het nodig is, wijl ge niet nadenkt; gij, die er liever niet over denkt, omdat gij houdt van vlees; gij, die uwe maag vult met lijken, uit vrees er zelf een te worden -weet wel: dat de ziel van ieder schepsel, dat door u of voor u gedood wordt, een slagboom opwerpt op den weg tussen u en Mij. Het doet er niet toe wat ge verslindt: of het vlees of vis of gevogelte - in Mijn oog zijt gij een misdadiger en is uw voedsel onrein en walgelijk.

Denkt toch eens na!

Bedenkt hoezeer gij zelve aan uw leven hecht.

Dat doet ieder levend wezen! Denk aan het wondermooie bouwwerk, dat de natuur heeft opgetrokken tot in het kleinste schepsel, dat gij - onnodig, zoals menigeen u kan bewijzen- als voedsel verteert.

Denkt het u nog verder in! Verplaatst u een ogenblik in zijn bewustzijn. Zie door zijne ogen, die mooie reine ogen, door welke het Leven, - dat God Zelve is- de wereld inziet.

Voelt den dodelijken slag, die het treft - wanneer men het al niet martelt door meedogenloze pijnigingen, zoals: langzaam laten doodbloeden, of levend koken of villenopdat uw gehemelte door kostelijker spijs zal worden gestreeld!

Voelt dan zijn angst, zijn haat tegen de mensen, een angst en haat, welke van hem uitgaan in den dampkring en onvermijdelijk in lijdensvorm op den mens zullen terugslaan.

Veel lijden - waartegen gij opstandig zijt en dat ge onrechtvaardig noemt - is mogelijk het gevolg van het doden, waaraan gij u kortelings of in het verre verleden hebt schuldig gemaakt.

Ik zeg u: er bestaat geene onrechtvaardigheid in het Heelal! Wat u overkomt, hebt gijzelve veroorzaakt; wat gij nu anderen aandoet door daad of woord of gedachte, zal u te zijner tijd vergolden worden. Gij

zegt, dat gijzelve nimmer doodt, maar een ander voor u laat doden? Dubbel groot is dan uwe misdaad!

Ten eerste zijt gij schuldig aan den dood, dien ge veroorzaakt; ten tweede moedigt gij - waarschijnlijk onnadenkend - wreedheid aan in uwe medemens, door hen tot deze daden te drijven, waarvoor zij bovendien nog in hun verder bestaan zullen moeten lijden. En gij zult de terugwerking van beide misdaden ondergaan!

Ik weet welke reden gij nu zult aanvoeren: iets moet toch vernietigd worden om uw lichaam in leven te houden. Maar het staat in uwe macht om die vernietiging terug te brengen tot wezens van eene lagere ontwikkeling, teneinde steeds minder lijden te veroorzaken. Zelfs kan het doden van planten vermeden worden, wanneer gij dat werkelijk wilt: wanneer uw medelijden aangroeit en ook dat omvat. Want de mens kan bestaan van de vruchten der immer werkzame planten alléén.

Leert al het Levende lief te hebben; dan zult gij ervaren, dat gij, zonder één schepsel te doden, genoeg voedsel kunt vinden.

Neen, ge behoeft niet bevreesd te zijn, dat vee en wilt zoo talrijk zullen worden (wanneer gij ze spaart), dat zij uwe tuinen, uwe woningen en uwe steden zullen binnenlopen en plat trappen; noch dat zij u uw voedsel zullen ontnemen.

Wanneer Liefde aan al uw doen en laten ten grondslag ligt, zal Zij u nimmer kwaad berokkenen. Liefde is de grondslag der Schepping, de Grondwet van het ganse Heelal. Waar Liefde heerst wordt deze Wet vanzelf in werking gesteld, teneinde de levensvoorwaarden te regelen en harmonie te brengen in alle dingen.

Vivisectie? Ik sidder, wanneer Ik er aan denk! Hoe kan de mens zóó misleid worden door verstandelijke drogredenen, dat hij deze wetenschappelijke misdaad begaat, of zelfs maar duldt?

O mens - u was de zorg toevertrouwd over de stomme, weerloze dieren; gij hadt ze moeten leiden en opheffen tot een hoger ontwikkelingspeil. Zij zijn uwe jongere broeders, kinderen van één zelfde geslacht, in des Scheppers oog.

Ik beschuldig u van misdaad!

Want niet alleen hebt ge de hulpeloze wezens tot uwe slaven gemaakt, slecht behandeld en uitgebuit voor uwe zelfzuchtige doeleinden - maar gij hebt Gods eigen levende schepselen doen verhongeren en bevrozen, opengereten, in stukken gesneden en gezaagd, verbrand en gebakken, gekookt, verminkt en gevild. Door de laffe, vervloekte proefnemingen der vivisectie, door gewetenloos te knoeien met het bloed en te wroeten in de zieltogende lichamen van met gevoel begaafde wezens, hebt gij de meest folterende pijnen veroorzaakt.

In plaats van oudere broeders en liefdevolle leiders, zijt gij onmeedogende wreedaards, ellendige beulen geweest.

En nog steeds duurt dit voort!

Hebt medelijden met de ongelukkige kleine schepseltjes, die bij duizenden voor de proefnemingen "dienen".

Doch de misleiden, die de proeven nemen, zijn ten slotte nog meer te beklagen! Want de gevolgen van hunne moedwillige wreedheid zullen ontzettend zijn. Niemand kan hen onttrekken aan wat zij - na hun dood en in andere aardse levens- zullen ondervinden. Geene oorzaak zonder gevolg, zo luidt de Wet; en door hunne barbaarse handelingen hebben zij talloze oorzaken gevormd, waarvan zij de gevolgen zullen moeten ondergaan.

Onvermijdelijk zullen zij door eigen lijden moeten leren: al wat leeft te sparen en te beschermen.

Beklaagt hen! Doch zoekt geen uitvlucht voor uwe eigen verantwoordelijkheid. Want gijzelve hebt tot nu toe - middellijk- den vivisector in zijn onmenselijk bedrijf gestijfd en aangemoedigd.

Door uwe eigen wreedheid -zij het ook van eeuwen her- hebt gij in de ijle stof van het gebied, waar de gedachte wezenlijkheid wordt, levende gedachtevormen geschapen, welke samenrottend, de afschuwelijke neigingen van den onderzoeker versterken. En ook zijt gij door uwe goedkeuring, of door uw slechts zwakke tegenkanting, of door onverschilligheid ten opzichte van deze levensquaestie, medeplichtig aan zijne misdaad.

Keurt gij vivisectie goed, wijl gij denkt (ofschoon gij hierin dwaalt), dat zij de genezing van ziekten bevordert? Weet dan: dat ziekte en pijn voortvloeien uit schending der Wet, en dat gij die nimmer kunt overwinnen door eene nieuwe overtreding. De Grondwet van het Heelal, de Wet der Liefde en der Rechtvaardigheid, kan men niet ontduiken.

Misschien denkt gij nog altijd, dat vivisectie zou kunnen helpen om het leven van uzelve of van hen, die u dierbaar zijn, te verlengen? Maar al ware dit werkelijk en mogelijk: ik zou hen liever opofferen, dan hen in leven houden ten koste van het lijden van welk schepsel ook.

Dit moet ook uwe mening zijn, wanneer gij u aan Mijne zijde wilt scharen!

Uwe wetten verbieden moord - en toch vermoordt gij moordenaars in naam der wet! Slechts een verward brein kan dit logisch noemen! Doch menselijke wetten en menselijke hersenen zijn niet volmaakt: de Reinheid is het, die hun beiden ontbreekt.

Wanneer Ik zal zijn opgestaan in de kinderen van het Ras der Toekomst, zal hun verstand zuiver zijn, en zij zullen geene wetten kennen, slechts de Wet, dat is de Wet der Liefde.

En naar deze Wet zullen zij leven, zonder eigengemaakte voorschriften van node te hebben. En zij zullen weten meer dan gij nu kunt weten.

Maar zelfs gij behoorde te weten: dat bij een misdadiger de bewoner van het lichaam, het innerlijk wezen de misdaad bedrijft: dit is ziek, niet het lichaam, dat slechts als werktuig wordt gebruikt.

Gij kunt het lichaam doden, doch de mens zelf leeft voort.

Gij bevrijdt den mens - die na de terechtstelling veel gevaarlijker is dan hij ooit te voren was. Bij al zijne slechtheid bovendien nog vervuld van wrok en haat, zal hij, nu door niets en niemand in bedwang gehouden, zijn onheilbrengenden invloed blijven verspreiden.

Zolang het innerlijk wezen in het lichaam gevangen blijft, kunt gij aan zijne verdorven daden paal en perk stellen; gij kunt het onder toezicht houden en verbeteren.

Wanneer het uit zijn lichamelijk omhulsel, buiten menselijk toezicht is geworpen, voelt het zich vanzelf getrokken tot lieden met gelijke slechte neigingen en het hitst hen aan tot boze daden, gebruikt hen feitelijk als zijne werktuigen, zijne middelen tot wraak.

Zó vermeedert de wettige moord het aantal moordenaars.

Daarom zeg ik u nog eens: gij zult niet doden - zelfs geen misdadiger. Zijn dood helpt noch u - noch hemzelve.

Beteugelt zijne daden, terwijl gij zijne ziel geneest. Behandelt hem als patiënt, want zedelijk is hij ziek. Zijne ziel is jong - gelijk de uwe eens was - en zwak en onwetend. Geeft hem van uwe kennis, van uwe zedelijke kracht. Brengt de Wet der Liefde in toepassing!

Wanneer gij werkelijk ouder en hoger ontwikkeld zijt, is het uw plicht, hem te leiden, te onderrichten en lief te hebben. Doch wanneer gij de misdadiger blijft verachten en terechtstellen, dan blijkt, dat gij nog niet veel hoger staat dan hij. Dan schiet gijzelve te kort in begrijpen en in liefde, en dit is de bron van alle misdaad.

Waar Ik Mij zal openbaren, zal de jacht, als modegril of als sport, verboden zijn. Wie jaagt of anderen daartoe brengt, maakt eene ernstige inbreuk op Mijne Zedewet, welke geheel op Liefde berust.

Denkt eens aan:

Bont, waarop gij zozeer gesteld zijt, omdat het zo kostbaar is.

(De prijs er van, welke inderdaad veel te hoog is, was het lijden en het leven van onschuldige dieren.)

Veren, die men uit gedode, dikwijls ook slechts gewonde vogels trekt, terwijl het nest met jongen aan den hongerdood wordt prijsgegeven opdat gij u kunt vertonen met een smaakvollen hoed.

De huid van nog ongeborn schepsels, uit den schoot van het moederdier gesneden Teneinde uwen handen eene zachte bekleding te verschaffen.

De aanblik van dit alles wondt ieder zenuw in Mij; en onvoorwaardelijk zal Ik verre blijven van de plaats, waar zulke dingen gedragen worden.

Besef gij niet, dat dergelijke versierselen met een vloek beladen zijn - en dat ieder, die ze aanraakt, uit begeerte of ijdelheid, aan hun noodlottigen invloed is blootgesteld? Begrijpt gij niet, dat uw tooi verfoeilijk en weerzinwekkend is in het oog van ieder, die -zoals Ik- de pijn en angst, die eraan verbonden waren, kan zien en voelen?

Velen uwer zouden, op grond van zedelijke beginselen of uit teerhartigheid, nooit met eigen handen willen begaan, wat zij anderen toestaan voor hen te doen. Maar gij zijt evenzeer schuldig, -al ware het alleen door uwe liefdeloosheid, welke eene zware zonde is in Mijn oog- als hij, die de moordende daad verricht teneinde u uwe slecht gekozen middelen tot luxe en genoegten te verschaffen.

Doden om sport of vermaak is afgrijselijk, en onbegrijpelijk zal het zijn voor alle kinderen van het Ras, dat komen gaat.

Dwaalde gij ooit door veld of bos op een liefelijken dag, wanneer de diepblauwe hemel, gouden zonneshijn op stam en loof, het frisse groen van gras en heesters als bezielend op u werken? Konden zij u dan ingeven: iets te gaan doden?

Kwaamt ge ooit voorbij het bloedige spoor van een gewond dier, of vond ge een zieltogend schepsel, aangeschoten, doch niet dadelijk gedood door jagers in hunne baldadige sport?

Of zaagt gij een beest gevangen in de ijzeren klauwen eener wreed kneuzende val, zaagt ge zijn doodsangst, de wanhopige pogingen die het deed om zijne vrijheid terug te krijgen?

Waart gij toen in staat die schepsels te doden, die het leven zo liefhadden en evenals gijzelve, te midden der heerlijke natuur, van hun bestaan genoten? Hebt gij toen nog die argeloze wezens kunnen vermoorden, alleen om te kunnen snoeven op het aantal, dat gij hadt gedood?

Wanneer gij uwe moordzucht en uw bloeddorst niet kunt bedwingen, welaan dan, Ik zal u niet weerhouden. Maar meent dan niet, dat gij Mijn gebied ooit zult kunnen betreden. Ik zal de vreugde en de schoonheid van het Nieuwe Ras tegen uwen invloed beschermen, want uwe tegenwoordigheid alleen zou zijne Reinheid schaden.

Zij, die een schakel willen vormen in Mijn Keten, zullen zelfs op de schadelijke roofdieren geene jacht maken. Hun aard is de uitkomst van uwe eigen wreedheid. Door in het verre verleden -in vroegere levens- tamme dieren tot hulp bij de jacht af te richten, hebt gij hen doen ontaarden in de wilde rassen, die gijzelve nu vreest. Gij hebt hun uwe eigene wreedheid ingeprent. Het eene dier aast op het andere omdat de mens hem dat geleerd heeft. Het instinct tot moorden -in alle schepselen- is van menselijke oorsprong.

Groot is de schuld van de mens aan het dierenrijk. En wanneer zal hij bereid zijn die schuld te delgen, en door daden van barmhartigheid en liefde zijne gewelddadige vergrijpen te herstellen?

De mens was en is de enige wanklank in de symfonie der natuur, de enige klad op des Scheppers werk. De mens is eene bedreiging geworden voor de algehele vervulling van Gods Wereldplan. Toch is hij geschapen - en nog steeds bestemd, om de glorierijke Kroon op dit Werk te zijn. God schonk hem: zelf-erkenning, het vermogen om te denken, opdat hij dit zoude besteden ter ontplooiing zijner Goddelijke eigenschappen. Doch hoezeer heeft hij die Goddelijke Gave misbruikt!

Maar in de toekomst zal hij een hogeren graad van zelf-erkenning verkrijgen, hij zal zich bewust worden van het Goddelijk Zelf, dat aller schepselen Zelf is, en alle Leven als Eén leren zien. Dan zal hij het kwaad, in het verleden begaan, te niet doen.

Dan zal hij leren allen lief te hebben, gelijk hij nu zichzelf liefheeft.

Ja, zelfs ongedierte, zelfs wat gij “kwelgeesten” noemt!

Zij zijn voortgesproten uit uw haat, uit slechte gedachten der mensen. Denkt niet, dat gij u van hen kunt bevrijden door ze te doden! Zij zijn uwe eigen belichaamde gedachten. En deze gedachten zullen eene nieuwe gedaante aannemen, nu bovendien nog versterkt door het venijn der haatgevoelens, waarmede gij nog steeds kunt doden.

Zo zijn de feiten, zoals slechts zij, die de Wet ten volle verstaan, ze kennen, - feiten, zichtbaar in ijler sferen, onzichtbaar voor den mens, verblind als hij is door zelf opgeworpen hinderpalen van onwetendheid en zonde.

Leert de Wet en leeft Haar na! Dan zult gij weten en zien!

Uwe afgunst en uwe slechte luimen; uwe hebzucht en uwe onbarmhartigheid, uwe onreinheid en de lelijke gedachten, die gij in het geheim koesterd, en in zo buitensporigen overvloed van dag tot dag -ja, bijna ieder uur- hebt uitgestrooid, - dat alles ontwikkelt in het ongedierte die eigenschappen, welke het voor u tot eene kwelling maken.

De vernietiging der lichamen zal de gedachten, welke de levenskern van het ongedierte vormen, niet uitroeien. Om dat te bereiken moet gij uw haat, uwe vrees en uwe boosaardige gedachten onderdrukken. Slechts door reine denkbeelden -door gedachten van liefde- kunt gij de macht vernietigen, die gij in het verleden (wellicht gisteren nog) door uwe eigen liefdeloze gevoelens in het leven geroepen hebt.

Wijsgeren -en zelfs gewone menselijke stervelingen- hebben bewezen dat geen enkel beest of enig ongedierte hem hindert, die leeft volgens de grote Liefdewet en al het Levende liefheeft.

Eens zult gij beseffen, wat Ik weet: dat in al wat ademt Eén zelfde Leven zich openbaart. Wie doodt, berooft het Leven van Zijne gedaante - hetwelk tenslotte betekent: dat hij God een lichaam voor Zijne Openbaring ontnemt.

God is alle Leven.

Het Leven, de geheimzinnige kracht, die de mens nimmer kan bedwingen, is het Goddelijke Zelf, het Eéne Ware Wezen in allen, in u, in Mij.

WORDT REIN VAN GIF

Waarom eet en drinkt en ademt gij allen - of bijna allen- vergiften? Waarom spuit gij ze in uw bloed? Alleen omdat anderen het doen? Gedachteloos, uit gewoonte? Om uwe lichamelijke zinnen te strelen? Uit vrees voor ziekte of dood? Om vergetelheid te zoeken van zorgen of verveling? OF om welke andere reden nog?

Geen van deze beweegredenen lijkt Mij krachtig of gegrond. Geen er van zou den minsten invloed hebben op de geestelijk hoogstaanden, die naar de Reinheid streven, welke het Nieuwe Ras zal bezitten.

Niet alleen zal het huidige vergift-gebruik aan dat Ras de grootste dwaasheid toeschijnen, maar ook zullen de gronden, die gij er voor aanvoert, als welsprekend bewijs worden aangehaald voor den jammerlijken staat van zedelijke en geestelijk ontwikkeling der hedendaagse mensheid.

Gemis van persoonlijke overtuigingen; onbezonnenheid; gewillig toegeven aan verlangen en tegenzin van het lichaam; onwetendheid omtrent de voortdoring van een bewust bestaan; de zwakheid, te trachten zich aan 's levens lessen te onttrekken - al deze dingen zijn even zovele bewijzen voor een jonge ontwikkelingsstadium, waarboven de mensheid moet uitgroeien, alvorens zij kan worden opgenomen in Mijn komend Ras.

Geen gif zal de Reinheid van dat verlichte Ras besmetten!

Moet Ik u nog zeggen, dat vlees vergif is afgezien van het feit, dat er een misdaad aan is verbonden! Niet alleen zijn de dieren herhaaldelijk ziek; niet alleen maakt gij eene begraafplaats van uwe verteringsorganen, en bezoedelt ge zodoende uw lichaam met de ontbindende overblijfselen van lijken; doch ook is hun bloed de drager van dierlijke eigenschappen, welke gij, door vlees te eten, in uzelve vormt. Gij versterkt in uzelve de dierlijkheid, welke gij van plan waart uit te roeien. En de toorn, de vrees en de haat, die het dier

vervullen, wanneer het wordt geslacht -gaan over in zijn bloed en vergiftigen u.

Dit maakt u prikkelbaar, uiterst gevoelig voor invloeden van buitenaf en rusteloos; het hitst uwe hartstochten aan en verwekt eene begeerten naar vurige dranken en kruiden.

Velerlei redenen zijn er -gezondheids-, physiologische, economische, zedelijke en occulte redenen- waarom gij geen vlees moest eten. Bestudeert, wanneer gij wilt, wat de voorstanders er over schrijven, doch leest dan ook het werk der tegenstanders. En ziet dan om u heen (zonder u te bekommeren om den vorm van uw gebit of de lengte uwer ingewanden) en ziet het overtuigende feit: dat menigeen vrolijk en wel leeft zonder vlees.

Maar wat gij hiervan denken mocht, begrijpt dit wel : Geen bloed zal komen over de lippen van hem, in wien Ik Mij zal openbaren. En geen enkel schepsel zal mogen sterven of lijden om zijnen wil.

Dat alcohol in eene grote hoeveelheid gebruikt nadelig is, dat geeft gij allen toe. Maar gij moest ook weten, dat iedere druppel ervan vergiftigt.

Of men den alcohol als drank verzwelgt, of in zorgvuldig afgemeten hoeveelheid toedient als medicijn, of men hem opsnuift in parfum, of in de huid wrijft; in zijn natuurlijke toestand, gecamoufleerd of vermengt - hij is altijd schadelijk voor de gezondheid - voor de zedelijke en geestelijke evenzeer als voor de lichamelijke. En de kleinste hoeveelheid er van -de zwakste geur, die in den dampkring rondwaart- trekt ongewenste wezens tot zich, die de wereld rondom u onzuiver maken. Ook op deze wijze is hij gif voor u en voor hen, die in uwe nabijheid zijn.

Alcohol moge een krachtige prikkel zijn, die het vernuft scherpt, tot snel handelen aanspoort en de (bedriegelijke) gewaarwording geeft, alsof men zich buitengewoon gezond voelt - hij is als een vlammend

vuur: een schitterend schouwspel, maar dat eindigt in troosteloze lelijkheid.

In werkelijkheid stompt hij af. Hij verzwakt de vermogens der hersenen, de bijzondere gevoeligheid der zenuwen, de verteringsorganen, de spierkracht; hij vermindert de bekwaamheid om verstandig te oordelen, het zedelijk weerstandsvermogen, de scherpste van het gezicht, ja hij verdooft feitelijk ieder orgaan.

Doch het ergst van alles is, dat hij -zelfs in de geringste hoeveelheid gebruikt- die organen aantast, welke, in latente mogelijkheid het geestelijk gezichtsvermogen van den mens bevatten, en meer dan dat: de macht van den geest om zich van de stof onafhankelijk te maken.

Lang zijn deze organen voorbijgezien en ongebruikt gelaten, buiten werking gesteld en gehouden door de onreinheid van den mens, doch in de kinderen van Mijn Ras zullen zij weder herleven.

Slechts wanneer gij rein wordt -niet alleen van alcohol, doch van alle hartstocht en gif- kunnen zij hunne ware functie weder hervullen.

Hetgeen over alcohol gezegd is, is ook van toepassing op opium, morfine en andere verdovingsmiddelen. En zelfs slaat het op tabak. Want nicotine is een vergif, al moge het ook zijn, dat sommige rokers honderd jaar oud worden. Tabak werkt verzachtend, dat wil zeggen: zij verdooft aandoeningen, zenuwen en verstand, en ook alle organen, die door het gebruik van alcohol worden aangetast.

Hoewel roken niet (zoals vlees eten) eene misdaad is, noch (gelijk alcoholgebruik) daartoe leidt, is het toch in zeker opzicht duidelijker vatbaar voor tegenwerking dan de beide andere misbruiken. De roker bederft, door zijne schadelijke gewoonte, de lucht: hij wekt daardoor ergernis op bij de mensen in zijne omgeving en brengt hunne gezondheid in gevaar. Eerst door zijn rook en later door zijn adem en zijne onheil aantrekkende uitwasemingen, maakt hij zichzelf tot eene hinderlijke kwelling voor anderen.

En het verontachtzamen van anderen belangen, waardoor de roker van zijne grove zelfzucht blijkt geeft, zou op zichzelf al voldoende

zijn om het roken geheel onmogelijk te maken voor ieder Kind van Mijn Ras.

De gevaarlijkste groep vergiften -ofschoon wetenschappelijk voorgeschreven- zijn entstoffen, sera en al die beruchte praeparaten, waarmede gij uw bloed laat inspuiten, en zodoende vergiften. Die bijgelovige praktijken, die gevaarlijke medische waanzin zijn de meest belachelijke dwaalbegrippen van eene amokmakende wetenschap!

Wilde stammen (hoe dwaas) kijken met grooten eerbied naar de dansen en voorstellingen van hunne “wijze” medicijnmannen.

Uwe voorouders (hoe dom) onderwierpen zich goedgevolg aan de ruwe aderslachten van hunne “wijze” heelmeeesters, die bij welke kwaal of ziekte ook die bewerking toepasten.

Gij nu (hoe wat ?) staat vol vertrouwen uwe medische faculteit toe, om met bedorvene, rotting bevorderde stof uw bloed te besmetten.

En het ergst van alles is, dat deze “sera”- zelve ziekte producten verkregen zijn ten koste van hevig lijden: door vivisectie -proefnemingen op dieren en nu en dan ook op mensen!

Op grond hiervan vooral zal het Nieuwe Ras het inenten verwerpen! Daar zal ziekte voorkomen worden: niet door het innemen van vergif of het inspuiten van etterstof, maar door gezond te leven, naar lichaam en geest, door zuiver voedsel, door Reinheid in iedere daad en gedachte!

Door Reinheid alleen!

Het zijn gewoonten -onzinnige gewoonten- waaraan gij verslaafd zijt. Zij vergiften uw bestaan en bederven uwe reine levensvreugde.

Door die gedachteloze aanwensels hebt gij sluimerende instincten en verlangens in uw lichaam wakker geroepen, welke u nu gehoorzaamheid afdwingen. Gij zijt slaven der gewoonte geworden, in plaats van heersers over uw lot!

Uit gewoonte doet gij alles wat gij doet.

Uit gewoonte gaat ge luchtig door het leven - en grijpt naar alle voorbijgaande genoegens in stede van u die grote, eeuwige vreugde te veroveren, die u gewordt door Reinheid, en onafhankelijkheid van de overheersing der gewoonte.

Mijn Ras zal hoog verheven zijn boven de vergiftigende heerschappij van remmende, den groei belemmerde gewoonte!

WORDT REIN VAN “KLEINHEID”

Gij, die eens Goden zult zijn, gij, die zoudt weten, dat gij God zelve zijt, wanneer gij uw Ware Wezen slechts kende wat anders zijt gij nu nog dan nietige afgodsbeeldjes op een door mensen gemaakt voetstuk? En dan nog zijn voetstuk en standbeeldje beide hol, met als enigen inhoud: verstikkende lucht, waarmede gij uw “ik-je” opblaast. Het zou vermakelijk zijn, wanneer het niet zo meelijwekkend klein ware, wanneer kleinheid niet de grondtoon van uw leven was! En weet: ik doel hier op uw naaste, maar wel degelijk op uwe eigene onbeduidendheid.

Ziet terug op uwe levensdagen.

Geeft u zorgvuldig rekenschap van de beweegredenen tot iedere daad. Weegt op eene schaal al uwe zelfzucht, al wat ge deed om uw eigen “ik” te believen en te verheerlijken. En meet dan uwe liefde, wat ge voor anderen in volkomen zelfverloochening verrichte, af op eene nauwkeurige weegschaal. (Ik hoop, dat gij er eene zult kunnen vinden, welke gevoelig genoeg is).

Vergelijkt de beide uitkomsten, en zegt Mij dan, of gij Mij nog zoudt weerspreken, indien Ik volhield, dat uw hele leven klein schijnt.

Hoe staat ge’s morgens op? Traag, alleen omdat uwe werkplaats, uw kantoor, den dagelijkse arbeid, uwe aandacht vereisen?

Of somtijds vrolijk, wanneer gij weet, dat eene aangename gebeurtenis u wacht: een uitstapje, een feest of een geschenk, een bijzondere voordeeltje of een bezoek, waarop gij u verheugt?

Begroet gij ooit den morgenstond met een licht en vrolijk gemoed, en vervuld van de gedachte aan wat gij in den komenden dag voor anderen zult kunnen doen? Neemt gij u voor, uws naasten pijn te verlichten, hem te laten delen in uw geluk, hem te helpen met alle middelen, die u ten dienste staan, niet alleen met wat ge bezit, maar vooral ook met al hetgeen ge zelve voor hem kunt zijn?

Zoo, opgaand in de reine vreugde der zelfverloochening, zullen al Mijne Kinderen den dag beginnen. Alle andere gevoelens zijn nietig en klein!

Waarvoor werkt gij?? Alleen voor het dagelijks brood van uw gezin? Om uw stoffelijk bezit te vermeerderen? Om u in uw maatschappelijken stand te handhaven of u tot een hogeren op te werken? Om uzelve naam en wellicht roem te verwerven?

Of om verbetering te brengen in de levensomstandigheden uwer medemens - zelfs wanneer er voor u geen loon, geene artikelen in de dagbladen, geene erkenning van enige zijde aan verbonden is?

Is kleine zelfzucht of algehele zelfverzaking uwe drijfveer?

Waarvoor hebt gij een gezin gesticht? Waarom zijt ge getrouwd? Alleen omdat gij geluk begeerd? Omdat gij dacht aan het genoeg en de behagelijkheid, die het huwelijk u zouden geven? Hebt ge niet zelfs, van wat gij "Liefde" noemt voornamelijk uwe eigen voordelen overwogen?

Veins niet, dat gij uit liefde huwde, wanneer het in werkelijkheid voor uzelf was, teneinde uw klein, zelfzuchtig "ik" te gerieven!

Mijne Kinderen zullen nimmer door dergelijke minderwaardige overwegingen gedreven worden. Slechts onbaatzuchtige redenen zullen hunne schreden leiden. En hierdoor, zullen zij zich een geluk verwerven, dat uwe verbeelding u zelf door de uiterste hersen-inspanning niet kan voortoveren.

Waarvoor eet gij - drie, vier, vijfmaal op een dag?

Eet gij om te leven, om beter te kunnen werken, of werkt gij en leeft ge louter om lekkerder en verfijnder te kunnen smullen?

Zijn de feestmalen en lekkernijen, welke gij uwen kennissen aanbiedt en waarop zij u terug verzoeken, nog steeds gewenste beleefdheden? Maken recepten van nieuwe schotels, van soepen, taarten en nagerechten nog immer een groot deel van uwe dagelijkse gesprekken en gedachten uit?

Is uwe keuken voor u nog eene heilige plaats; de keukenkachel het altaar, waarop gij uwe offers -en het zijn bloedige offers- plengt voor het hoogste, dat gij kunt aanbidden?

Is uwe maag nog steeds de zon van uw bestaan, rondom welke een stelsel van talrijke "menu's" en "uitnodigingen" in de disharmonie van eene slechte spijsvertering gestadig wentelt?

Waarom kleedt gij u - in groot of in kleine gala?

Teneinde uw lichaam tegen de invloeden van het weer te beschutten?

Wat gij in bevalligen eenvoud kunt doen?

Of : om vertoon te maken, om anderen te laten denken, dat ge iemand van betekenis zijt; om hoogmoedig in eene weelde te pralen, welke anderen niet kunnen bezitten; om bewonderd te worden; om afgunst op te wekken; of om de aandacht te trekken?

Wanneer dit zo is, gaat dan voort, gij slaven van wuftheid en mode.

Laat Mij u dan niet in den weg staan. Blijft even "klein" als ge zijt; omringt u met hoeden en opschik en kostbare onderrokken! Op u behoef ik niet te rekenen voor de vestiging van het glorierijk, onafhankelijk Toekomstig Ras!

Waarom belijdt gij een godsdienst of hangt ge een stelsel van wijsbegeerte aan? Waarom gaat ge ter kerke of bezoekt gij andere godsdienstige bijeenkomsten?

Omdat uwe ouders het doen? Omdat het nu eenmaal gebruik is? Omdat het eene prachtige gelegenheid opent tot het maken van kennissen? Om u eene besprokene plaats in den hemel te verzekeren?

Omdat eene plechtigheid of eene god gestelde lezing u -door uwe zucht naar emotie- eene buitengewoon aangename gewaarwording geeft? Omdat uw concreet verstand behagen scheidt in bepalingen en bespiegelingen over vage en verre dingen?

Geene van deze “kleine” redenen schijnt mij aannemelijk toe. Slechts als uiting van uwe wezenlijke Goddelijkheid, als een onweerstaanbaar verlangen de schakel te leren kennen, die u aan God bindt, zijn godsdienst en wijsbegeerte werkelijke waardevolle schatten, in plaats van vals schijn. Juist uwe deugden zijn maar al te vaak kleinzielige ondeugden. Sommigen onder u zijn zo deugdzaam, dat zij zichzelf onverdraagelijk maken en door hun zelfvoldaanheid anderen leed doen. Ware deugd kan niets en niemand schaden.

Somtijds - wanneer de omstandigheden het veroorloven, wanneer gij er toe in de stemming zijt, als het uwen plannen ten goede komt, zijt ge goed en vriendelijk.
Waarachtige goedheid verandert niet en maakt geen onderscheid.

Gij zit liefdadig - op officiële intekeningslijsten.
Gij geeft rijkelijk - teneinde liefde, vriendschap, waardering, voldoening, dankbaarheid of onverschillig wat er voor terug te krijgen.
Gij zijt vrolijk - wanneer het u meeloopt.
Gij zijt geestig - en het is u onverschillig of ge mogelijk een anders gevoelens kwetst, wanneer men u slechts “bij de hand” of “gevat” noemt.
Gij doet uw werk graag uitstekend - met het doel uit te blinken en als de meerdere van andere beschouwd te worden.
Gij aanbidt het schone, in muziek - in alle kunst - met den enigen wens - het te bezitten tot eigen genot en verheerlijking. Het bezit of het voortbrengsel van een mededinger kan, natuurlijk, niet mooi zijn.
Gij verlangt naar geestelijke ontwikkeling, niet om anderen er mede te steunen, doch voor uzelf, opdat gij u boven uwe medemensen zult

kunnen verheffen - niet om in liefde de wereld te dienen, maar om te heersen en gezag te verkrijgen.
Ik ken uwe motieven, beter dan gij zelve. Ik zal er niet één onderschatten. Doch gij moet eerst uzelve kennen: uw nietig “ik” in al zijne kleinheid zien, alvorens gij uw Ware Wezen kunt begrijpen.

Waarom praat gij - praat ge immer voort?
Over het weer, over uwe gezondheid, over uw voedsel, over uwe eigen aangelegenheden en zelfs over die van anderen; over mensen, die ge kent -maar die ge gewoonlijk niet kent- en over alle mogelijke onbeduidende kleinigheden?

Is het een aanwensel, dat ge niet laten kunt? Kunt gij u niet verheffen boven het peil van babbelende kinderen? Nee, erger is het :kinder-gesnap is onschuldig, en is het uwe dat ook altijd? Wanneer gij ergens een praatje maakt en over kennissen of vreemden een boosaardig verhaal vertelt, dat ge eerst van anderen gehoord hebt? Kent gij dan hunne beweegredenen, al hunne moeilijkheden, de les, die zij moeten leren, den strijd, dien ze moeten uitvechten? Wanneer ge alles wist, zoudt gij nooit over hen spreken, zoals gij nu doet.
Kunt ge niets beters doen dan leuteren, kakelen, wauwelen? Gij verspilt uw tijd en uwe geestkracht, en ge laat de gunstige oogenblikken voorbijgaan, zonder te beluisteren naar de wijze, liefdevolle Stem van uw Ware Wezen.

Weet gij zelfs niet, dat zulk eene Stem bestaat? Dat komt door al uw gepraat! Door uw voortdurend bezig zijn met uw kleine “ik” en zijne stoffelijke belangetjes!
Mijne Kinderen in het Komende Ras zullen de Stem van hun Innerlijk Wezen kennen en verstaan en steeds bereid zijn, naar Haar te luisteren.

Bedenkt toch, dat het geluid voortbrengt. Het gesproken Woord is eene scheppende kracht. Het ganse geopenbaarde Heelal is

daadwerkelijk geschapen door “het Woord, dat God was”. Laat ook uwe woorden scheppen.

Ieder woord, dat ge uit, ieder geluid, dat ge maakt, veroorzaakt eene trilling in den u omringende aether. Waar en wanneer houdt die trilling op?

Nergens - en nimmer! Zij breidt zich verder en verder uit, zij gaat immer voort! Uw gebabbel en gekakel verstoren de harmonie in het Heelal! En tot in eeuwigheid zal de oorzaak van die stoornis tot bij u kunnen worden opgespoord.

Gij doet beter te zwijgen, dan deze machtige scheppende kracht te verspillen in zinneloos, gedachteloos, doelloos, nutteloos, eindeloos gepraat!

Wanneer leeft gij - en sterft gij? Denkt gij dat er geene redenen bestaan voor gebeurtenissen als geboorte en dood? Denkt ge dat het slechts “toeval” is? Of denkt gij er in het geheel niet over?

Leeft ge alleen maar, omdat ge nu eenmaal op de wereld zijt en niet anders kunt, en sterft ge zonder te weten waarom? Vreest ge den dood uit vrees het leven te verliezen, al uwe eigendommen en uw bewustzijn?

Eens zal de tijd aanbreken, waarin ge zult beseffen, dat uw leven eeuwig is. Dan zal uw “ik “ - dat kleine, zelfzuchtige “ik”, dat alleen voor zichzelf leeft, uw als een zware last lijken, die uw groei belemmerd heeft. Ge doet beter dien last af te werpen terwijl ge, wat gij noemt “in leven” zijt; want de dood zal er u niet van verlossen.

Bevrijd u van uwe “ikheid”. Dan zult gij waarachtig -en voor eeuwig in onafgebroken bewustzijn- leven.

Misschien denkt gij, dat -ofschoon er mogelijk redenen voor leven en dood bestaan- gij niet verondersteld wordt die te kennen, of zelfs dat dit u niet is toegestaan?

Gij mens -naar het beeld en de gelijkenis van den Almachtigen God geschapen- denkt gij dat gij Hem kunt gelijken, zonder alwetend te zijn?

Gij zijt Hem Zelve, Geest van Zijn Geest - nog sluimerend in onontwikkelde krachten. Doch door uwe “kleinheid” beperkt gij Zijne Openbaring!

Onderzoek! Denk na! Begrijp! Weet!

Ontplooi uwe latente krachten! Opdat gij almachtig en alwetend worde! Niets wat zich in het leven openbaart is te onbetekenend, niets te omvangrijk voor uw begrip. Er is geen geheimenis in het Heelal, dat gij niet weten mocht!

Groei uit boven uwe “kleinheid”!

Verbreek de ketenen, die de Openbaring van Uw Ware Wezen aan banden leggen: uwe beuzelachtige aanwensels en denkbeeldige plichten, uw gedachteloos voortgaan langs paden der gewoonte, uwe vrees om van uwe omgeving te verschillen, uwe vrees voor iets ter wereld.

Al wat tot uw lager “ik” behoort, moet gij van u werpen. Dan pas kan Uw Ware Wezen tot uiting komen.

Ga aan den arbeid - en wanhoop niet.

Volgens de Wet der Ontwikkeling zal zelfs de grootste dwaas eenmaal groeien tot een werktuig in de handen van den Groten Bouwmeester, Die ten slotte de Glorie van Zijn Wezen door al Zijne schepselen zal openbaren. Werk mede met die Wet en bespoedig zo den voortgang uwer ontwikkeling; dan zult ge ook de komst van Mijn verheven, onbevreesd Ras verhaasten.

VERREINT UWE MAATSCHAPPELIJKE TOESTANDEN

Onopgeloste maatschappelijke vraagstukken werpen eene donkere schaduw op de hedendaagse mensheid: vraagstukken over kapitaal en arbeid, over rijkdom en armoede, over het welzijn van vrouwen en kinderen en over het nijpende gebrek onder invaliden en ouden van

dagen, over lonen en arbeidsuren, over overwerk en werkeloosheid, over zonde en onvruchtbare liefdadigheid, over misdaad en barmhartigheid, over gezondheid en ziekte, over pachtgronden en onbebouwd land, over macht voor de weinigen en slavernij voor de velen, over kredieten en gebrek aan vertrouwen, over geld en geldgebrek.

Deze vraagstukken zijn het onkruid in hetgeen de betoverende, welige gaarde der menselijke beschaving zou kunnen zijn. Doch gij hebt dat onkruid ten onrechte voor de duurzame gewassen gehouden; en in plaats van den rijken heerlijken plantengroei, dien gij had willen kweken, hebt gij die wilde spruiten beschermd, totdat zij al de tedere planten, die in het volle zonlicht, in stralen van Goddelijkheid moeten baden, hebben verstikt.

Hoe welig tierde het onkruid! Nu is het u - gelijk een dicht bos- boven het hoofd gegroeid, en ge begint de kilte van zijne schaduw te voelen. Gij snakt naar zonneschijn - en ge tracht in den reuzengroei te hakken en te snoeien, opdat een klein straaltje tot u zal kunnen doordringen.

Meent ge werkelijk, dat het kappen in die massa u meer warmte en licht zal verschaffen? Denkt eens na bij wat gij doet! Zolang de wortel blijft leven, zal het onkruid weer uitbotten: uw kerven zal vruchteloos zijn, tenzij ge den wortel uitrukt. Die wortel is: zelfzucht. Zelfzucht, niet alleen in anderen - doch in uzelf!

Maakt het kleine stukje grond, dat u is toevertrouwd, vrij van dit onkruid! De tuintjes van al uwe burens behoeft gij niet te bewerken; dat is eene veel te grote taak, die niet van u wordt gevergd of verwacht. Wied eerst uw eigen plekje - en doe het hunnentwil: opdat zij zullen kunnen genieten van het licht, dat er op schijnt, en van de schoonheid der tere Liefdeplanten, met hare zoet geurende bloesems van Reinheid, die de plaats van het onkruid zullen innemen.

Dan zullen zij -bij het zien van wat gij deed bereikte- spoedig uw voorbeeld volgen en gaarne uwe vriendelijk-geboden hulp aannemen.

En dan zal het niet lang meer duren, of ook hunne wortels zijn uitgeroeid en alle onkruid is verdwenen. En nimmermeer zullen de voortbrengselen der zelfzucht eene schaduw werpen op de Levensvreugde van het menselijk geslacht.

Dan zullen Mijne Kinderen zich over de aarde verspreiden en toeven in de Lusthoven van onzelfzuchtige Liefde en volmaakte Reinheid, welke gij nu kunt aanplanten. En door de macht van uw bevrijde Zelf zult ook gij dan behoren tot dat verheven Geslacht en, met hen, zult gij de vruchten plukken der milde planten, welke gij nu moet beschermen en koesteren.

Ik zal niet ieder vraagstuk afzonderlijk behandelen. Ik zal u niet wijzen, hoe gij orde moet scheppen in uwe maatschappij: hoe gij lekken moet herstellen, hier en daar het pleister bijwerken en met nieuwe verf de vuile plekken op uw wankel beschavings-bouwwerk bedekken. Houdt het in stand, zo goed gij kunt. Blijft er in wonen - totdat een nieuw tehuis gereed zal zijn.

En verenigt intussen uwe pogingen tot het oprichten van een Nieuw Bouwwerk. Legt de grondslagen van alles duldende zelfverzaking; trekt de muren op van beschermende liefde en stoffeert uw werk met onschendbare Reinheid.

En verschaft aan allen, zonder onderscheid, meubelen van broederlijke gedachten en broederlijke vreugde.

Verhuist dan - en laat uwe vuilnis van maatschappelijke vraagstukken achter: gij zult er geene ruimte voor hebben, noch er gebruik van maken.

Behoudt het oude gebouw als museum, met herinneringen uit een wonderlijk en dwaas verleden. Niemand zal het ooit nog willen bewonen, en dit behoeft ook niet, mits: gij uwe taak vervult bij het samenstellen van het Nieuwe Bouwwerk en u voegt bij hen, die naarstig arbeiden om de wereld voor het grootste Toekomstige Ras bewoonbaar te maken.

Vraagstukken bestaan slechts voor de nog onwetenden. Voor Hen, Die de menselijke ontwikkeling leiden - voor de Leermeesters van de kindmensheid bestaan uwe maatschappelijke vraagstukken in het geheel niet meer. Zij hebben die eens voor Zichzelve opgelost en weten nu.

Waarom Zij dan niet tot u komen, om u te helpen bij uw pogen? Zou het een kind op school helpen, wanneer de onderwijzer zijne eenvoudige rekensommetjes oploste? Het ware gemakkelijk voor den onderwijzer, - maar zou het voor het kind eene oefening zijn? Zou het op die wijze die eigenschappen en bekwaamheid ontwikkelen, voor welk doel de vraagstukjes hem voorgelegd zijn? Verstandige onderwijzers slaan de kinderen met liefde gade en verheugen zich, wanneer een leerling, door eigen inspanning, eene oplossing heeft gevonden; dan bevorderen zij dien leerling en geven hem moeilijker vraagstukken - totdat de schooljaren voorbij zijn en de leerlingen een graad verworven hebben.

Zo beschouwen de Meesters van het tegenwoordige geslacht de maatschappelijke vragen. Zij hebben ze u voorgelegd - opdat gij, door ze op te lossen, uwe innerlijke vermogens zult ontwikkelen. Gij moet uwe opgave uitwerken, zonder de hulp van uwen Meester!

Intussen wacht Ik op uwe bevordering. Want promotie in dit ras betekent toelating tot het Mijne: tot dat verlichte Ras, waarin gij allen kunt worden herboren. Maar Ik kan niet in eeuwigheid blijven wachten! Ik kan niet wachten op alle luiaards, die liever spelen dan aan de vraagstukken werken, die aan de opleiding trachten te ontkomen en die schijnen te geloven, dat het doel van de opgave is: het leven tot eene ellende te maken!

Slechts zij, die vrolijk aan het werk gaan, verheugd over de oefening, die hen in staat zal stellen beter werk te leveren in de toekomst - zij kunnen voor Mijn komend Ras in aanmerking komen.

Ik ben gekomen, om hen te helpen en hunne bevordering te bespoedigen. Een wenk slechts kan Ik hen geven. Doch die bevat den sleutel, waarmede alle moeilijkheden kunnen worden opgelost.

Luistert, gij allen, die worstelt met uwe vraagstukken en vurig verlangt ze op te lossen: Liefde is de sleutel, die de geheime kamers - de kamers van het menselijk hart - zal ontsluiten, waar gij de oplossing zult vinden, welke daar altijd gereed ligt, de oplossing, welke alle raadselen uit uw bestaan zal doen verdwijnen.

Gebruikt dien sleutel.

Maar begrijpt Mij wel: slechts onschendbare Reinheid kan hem den toegang doen openen.

Zolang gij niet begrepen hebt, dat Liefde de enige sleutel op de oplossing van uwe vraagstukken is, hebt ge niet geleerd, wat gij leren moet, en kunt ge niet bevorderd worden.

Mocht gij in verschillende opeenvolgende levens weigeren te leren - dan wordt ge toegewezen aan een eigen Leermeester. Die nimmer faalt.

Sterk, geduldig, vergevensgezind en vol mededogen, vervuld van het enige verlangen: u bij te staan in uwe ontwikkeling tot groter geluk, tot uitverkorene voor het Toekomstige Ras - en met een volledig begrip van uwe gebreken en de mogelijkheden, die gij kunt verwezenlijken, neemt deze Leermeester uwe opleiding ter hand. Misschien bevalt de methode u niet - toch is dit de beste hulp, die u kan worden. De naam van uw Leermeester is: Lijden.

Nooit is er een groter en liefderijker Meester geweest!

Onfeilbaar is steeds Zijn einduitkomst. Waar ieder ander middel faalde, zal toch uw eigen lijden uw liefde en mededogen te voorschijn kunnen roepen. Het doet u begrijpen, wat anderen voelen; het doet u met anderen medevoelen en strooit zo het zaad der Liefde uit.

Niet altijd komt dit zaad onmiddellijk op.

Het moet zich wellicht een weg boren door eene stenige aardkorst, vóórdat zijn klein groen spruitje boven de oppervlakte zichtbaar wordt.

En het Lijden zal misschien moeten helpen, om den grond te splijten en los te maken, en zacht en rul te houden. Deze Leermeester -de

bevrijder van het Goddelijke in den mens- zal geduld hebben met u, en uw opstandig vasthouden aan zelfzuchtige belangen, totdat gij uwe opgave verwerkt hebt: totdat gij den last van uw “ik” hebt afgeworpen en uw bewust Leven in het Zelf is aangevangen.

Leed is de kortste weg tot bevrijding - tot een bewust besef van het Goddelijk Leven, het Goddelijk Licht. Leed is de donkere tunnel, welke ieder moet doortrekken, om het land van onverwelkelijke schoonheid, van eeuwige jeugd en gelukzaligheid te kunnen bereiken. Naarmate gij voortgaat door die tunnel, wordt de duisternis steeds zwarter: geen sprankje licht is achter u, geen schemer voor u uit; er hangt eene zware lucht; gij tast in den blinde rond om den weg te vinden; gij vreest eene instorting; gij zijt de uitputting nabij en ge beklaagt u bitterlijk.

Houd vol - ga voort! Luister naar de geluiden, die van vóór u komen. Het zijn de kreten van verrukking, geslaakt door hen, die de opening aan het einde naderen en die nu beginnen te zien, wat gij nog niet kunt waarnemen: de kleuren en den luister van een licht, zoals ze nooit nog gezien hebben, een licht, dat u voor eeuwig zal omschijnen, wanneer gij eenmaal het eindpunt hebt bereikt.

Luister wederom: voetstappen komen in uwe richting, blijde stemmen roepen u Het zijn zij, die een zwak glimpje opgevangen hebben en die nu terugkomen, om u te bemoedigen en op te vrolijken, om hunne vreugde met u te delen. Want zij hebben het licht gezien van het nieuwe tijdperk - het licht dat alleen vreugde inboezemt, wanneer het met anderen wordt gedeeld, met allen die bereikbaar zijn.

Er leidt een andere weg naar het dal van blijde gelukzaligheid. Het is een lange en vermoeiende weg, die zig-zag loopt, over hoge bergtoppen, door velden van eeuwige sneeuw. Een eenzaam pad, vol gevaren, waar lawines dreigen, waar men licht verdwalen kan en in eenzaamheid van koude sterven.

Sommige trachten dien weg te gaan, doch zij raken verloren of keren ten slotte terug - om de tunnel in te trekken.

Geen menselijk schepsel heeft ooit zijne bestemming bereikt, zonder de Tunnel van het Lijden door te gaan!

Al wat is, is goed!

Al wat bestaat, is goed, zoals het is, en voor het bestwil en welzijn van een ieder, die er bij betrokken is. Maar dat sluit het feit niet uit: dat het beter zou kunnen zijn, en dat het eens beter zal zijn.

Zijt ge nog niet overtuigd, dat er geene onrechtvaardigheid kan bestaan in een door Liefde bestuurd Heelal - een Heelal over hetwelk de Almachtige Gebieder de Liefde Zelve is?

Het zwaarste lijden, zowel als de kleinste onaangename ondervinding, trekt gijzelve tot u. Niet als eene straf, u door den toorn van eene wrekende Macht opgelegd; doch als de natuurlijke terugwerking op uwe eigen daden, op uwe eigen halsstarrige weigering om ‘s levens lessen te leren, uw voortdurend streven om uw lager “ik” te dienen, in plaats en ten koste van uw Ware Wezens.

Misschien zijt gij u volledig bewust van deze grondwaarheid: dat niets onrechtvaardig is, en dat aan ieder schepsel slechts een welverdiende hoeveelheid ongeluk, zowel als geluk, wordt toegemeten.

Mogelijk hebt gij deze wijsheid bij de hand en maakt gij er ruim gebruik van - altijd wanneer anderen kommer, verdriet of ernstige moeilijkheden hebben. Maar - wanneer uzelfen teleurstelling treft waar is dan uwe wijsheid gebleven? Dan zijt gij verbitterd en boos, geërgerd, overstuurd en terneergeslagen - en ge noemt al wat u overkomt: onbillijk, onverdiend, onrechtvaardig!

Gij zijt verblind door uw “ik”.

Ontwaak! En slik uw eigen geneesmiddel met de onpersoonlijke wijsheid van het Zelf, uw Ware Wezen.

Leed - en iedere andere slag, dien gij aan het noodlot toeschrijft - zijn geneesmiddelen, die gij uzelf bereid hebt. Gij brouwdet ze door uwe vroegere daden; iedere druppel er van komt van u. Doch Zij, die uwe ontwikkeling leiden, wenden uwe geneesmiddelen liefderijk aan om u te genezen ... van uw lager "Ik"!

Dus: alles is goed.

Zelfs de ellende van uwe huidige maatschappelijke toestanden ... zolang die blijven, zoals ze zijn.

Edoch: het zal u niet zo wel gaan als ge zoudt wensen, zolang gij niet alle middelen hebt uitgeput tot leniging van uws broeders leed - onverschillig van welke oorzaak dit stamt! De toestanden kunnen nimmer wat gij noemt: "goed" zijn, zolang gij uwe lessen steeds weer moet herhalen - vóórdát zij u eindelijk broederlijk gevoel en medelijden hebben geleerd.

Uiterlijke toestanden zijn het voortbrengsel - de weerspiegeling - van innerlijke hoedanigheden. Dit geldt voor het individu evenzeer als voor de massa.

Gij tracht in uwe wereld van onwerkelijkheden - den vluchtigen weerschijn - uwe maatschappelijke toestanden te vervormen door wat schetsen en schilderingen op het oppervlak van den spiegel aan te brengen. Ziet gij niet in, dat gij het oorspronkelijke - uwe innerlijke hoedanigheden - veranderen moet, om hun spiegelbeeld te verbeteren?

De verandering ten goede kan slechts van binnen uit - van uw eigen innerlijk uit tot stand komen. Wordt eerst zelve rein - dan zullen ook de toestanden verbeteren.

Deze hervormingswijze zal u niet te veel aan uzelve doen denken, noch u in uzelve doen denken, noch u in uzelve doen opgaan. Want, om te slagen, moet gij u ontworstelen aan uw lager "ik": en hoe zou er -bevrijd daarvan- sprake van zelfzucht kunnen zijn?

Naarmate gij uzelve loutert, groeit gij boven uw "ik" tot in het Zelf - tot de bewuste Eenheid met het Al. En dan kunt gij niet anders dan allen liefhebben en allen helpen. Bovendien draagt uw eigen

volmaakte zijn bij tot de volmaking der gehele mensheid - evenals ieder nieuw lichtje medewerkt om de duisternis in eene schemering verlichte ruimte te verdrijven.

Vershil van ontwikkelingsstandpunt, van geestelijke ontwikkeling, van lichaamssterkte, gezondheid en bekwaamheid in bepaalde opzichten -ja zelfs van bezit- zal waarschijnlijk altijd blijven bestaan. Maar in het Ras der Toekomst zal, door een onderling liefdevol begrijpen, niemand een ander leed doen: ieders grootste blijdschap zal zijn om met al wat hij is en heeft anderen vreugde te verschaffen. De ellende der armoede zal daar niet bestaan - noch de vloek van zelfzuchtig besteden rijkdom.

Ik reken niet naar uwe geldswaarden, doch naar de waarde van uw hart alleen. Met al uw miljoenen -met alle schatten ter wereld- kunt ge Mij niet overreden tot u te komen. Doch steeds voel Ik Mij getrokken tot de plaats, waar een rein hart zich het Zelf bewust wordt en zijn Ware Wezen ontplooit - ofschoon het in zijne nederigheid en eenvoud door de meesten uwer niet wordt opgemerkt.

Daar echter komt het Nieuwe Ras tot openbaring. Daar schemert de dageraad van het wijder, dieper bewustzijn, dat de verklaring van alle vraagstukken, alle raadselen met zich brengt.

De enige geheimenis, die tot u moet doordringen is: het besef van de Eenheid in Alle Leven. De Liefde zal u dit duidelijk maken, en daarmede zijn al uwe vraagstukken opgelost.

VERREINT UWE AANDOENINGEN

Wat al gewarrel en gedwarrel in uwe aura en in uwen dampkring! Misschien onzichtbaar voor uzelf, doch niettemin daar aanwezig - als gevolgen van uwe prikkelbaarheid, uwe onbeheerste aandoeningen, uwe rusteloosheid.

Leer zien. En sla dan de onstuimige beweging gade in de ijle stof, die onder aandrang van emoties vormen aanneemt. Zie welk eene opschudding de haast, de strijd en de onrust van het moderne leven in den aardse dampkring teweegbrengen. Aanschouw het astrale beeld van eene grote stad, van luidruchtig verkeer, van eene feestvierende menigte; en ook van uw tehuis en van uzelf!

Ge wilt zeggen, dat gij niet licht vatbaar voor aandoening zijt, niet waar? Gij zijt bewonderenswaardig evenwichtig. Gij leest, zonder ook maar in het minst bewogen te worden, in de dagbladen over een woedenden strijd, waarin duizenden gedood en verminkt werden maar geen is er bij, dien gij kent; over de verwoesting van fabrieken waarin gij geene aandelen hebt; over overstromingen en rampen ver van uw veilig tehuis; over moorden en aanrandingen ... niet in uwe nabijheid.

Maar - op de volgende bladzijde is een paragraaf kijk nog een goed kan dat juist zijn? Eene daling in uwe beste fondsen? De kandidaat van uwe partij aan de kaak gesteld? Een gerucht over een of ander schandaal in uwe familie? Of u naam eervol vermeld doch zo afschuwelijk mis-speld, dat niemand er uit zal opmaken dat gij het zijt? Maar dat is meer dan iemand kan verdragen! En zie nu den dampkring!

Welk eene opschudding wanneer uw middagmaal wat laat wordt opgediend, wanneer de soep te sterk gekruid is of de koffie lauw wordt binnengebracht! Gij tracht u te beheersen, maar van uw nors gezicht gaan troebele stromen uit, welke den gehele huiselijken dampkring bezwalken en verduisteren.

Wat een afschuwelijke strepen en vale slijkachtige spatzen worden in uwe aura zichtbaar - wanneer gij “geniet” van minderwaardige muziek of eene opwindende opera, welke gij liefst “Kunst” wenst te noemen! Of wanneer gij obscene verhalen leest of u onder elkander vermaakte met platte grappen.

Zulke “genoegens” werken op uwe aandoeningen als zoute krakelingen op uwe keel: kunstmatig wekken zij uwe begeerte, een geheel onnatuurlijk verlangen naar bevrediging, op.

Wanneer ge toch eens zaagt welk een chaos ge schept door uw gejuich, uw gegil en geschreeuw, door al uw nodeloos geraas! Het past wonderwel bij stierengevechten, bij Indiaanse krijgdsdansen, bij feesten van wilden en drinkgelagen van liederlijke bruten.

In den tegenwoordigen tijd moest men niet - in het Komende Ras zal het niet kunnen bestaan.

Waarom duldt ge lawaai van uwe kinderen en moedigt ge het aan in scholen en inrichtingen? Waarom maakt gijzelve nog steeds veel onnodig geluid? Omdat gij aandoening verlangt? En het onnodig acht iets te weten omtrent de werking der subtielere natuurkrachten!

Omdat gij te zeer opgaat in uw zogenaamd “vermaak”, dan dat ge zoudt sterven naar de edeler genoegens van het Ras, dat Ik brengen zal?

Zoudt gij kunnen leven zonder aandoening en opwinding? Zonder uwe feestmalen, uwe schouwburgen en tentoonstellingen, uw gespannen verlangen naar de laatste beursnoteringen, uwe geluiskans voor bijzondere winsten; zonder uw winkelen en den aanschaf van onnodige “koopjes”; zonder uw vriendschappelijk (?) geharrewar en getwist met uwe naaste bloedverwanten; uw gebabbel over “het laatste nieuwtje” (strikt betrouwelijk natuurlijk); uwe talloze afspraken (zonder twijfel alle belangrijk); en zelfs uwe teleurstellingen?

De dagen zouden u saai en troosteloos schijnen, wanneer gij dit alles moest missen. Het zijn de prikkelende middelen, die u gaande houden, de kruiderijen, zonder welke uw leven inderdaad ongenietbaar zou zijn!

Gij hebt uwe aandoeningen nog niet gewijzigd. Gij zijt nog negatief. Gij laat u nog leven door invloeden van buiten af - in stede van uw leven te besturen door uw eigen innerlijke Zelf.

Maar dan nog? Wat kan dan de plaats innemen van die nu zo begeerlijke dingen, zonder welke het leven zouteloos schijnt - aan u, die niet weet!

Vreest niet.

Waar Ik Mij kan openbaren, zal het leven niet prozaïsch zijn.

Ik geef geene aanleiding tot lange gezichten, tot geeuwen en verveling, tot moedeloosheid, neerslachtigheid of vlagen van zwaarmoedigheid. Al deze dingen vloeien voort uit uwe ongezonde zucht naar aandoening en zullen, bij Mijne Komst op aarde, voorgoed verbannen worden.

Wat betekent het vogelgezag voor de doven? Wat een zonsondergang in gloeiende kleurenpracht voor blinden of geestelijk verblinden? Kunnen Kaffers de geestvervoering van een Kunstenaar benaderen? Zoudt gij hen die kunnen doen voelen, zolang hun geest voor eene dergelijke gewaarwording nog niet ontvankelijk is? Evenmin zal het mogelijk zijn, om de wondere vreugde van Mijn Verheven Ras begrijpelijk te maken voor u - zolang gij Liefde en Reinheid mist.

Al uwe prikkelende genoegens zullen later beschouwd worden als speelgoed, waarmede eene jong mensheid -in haar kinderlijk bewustzijn- zich vermaakte.

Verlangt gij er niet naar, dat uw geest de trillingen zal kunnen opvangen van nu nog ongeweten openbaringen van het leven rondom en in u? Verlangt gij niet zóó uwe kennis uit te breiden? Of blijft ge liever bij uw speelgoed? Speelgoed is heel nuttig, zolang de geest nog zwak is. Maar wanneer de kinderen er zich te lang mee bezighouden, wordt het eene belemmering voor hun verderen geestes-groei, evenals

het onverhinderde spelen met uwe aandoeningen uwe ontwikkeling in den weg staat.

Mijne Kinderen zullen een uitgebreider bewustzijn verkrijgen, dat een begrip met zich brengt, waarvan men nu nog niet droomt: een begrip van andere werelden dan de uwe; dan ook het vermogen om te naderen tot het Heelal's Bewustzijn, dat nu nog door slechts enkelen vagelijk wordt gevoeld.

Dit Heelal's Bewustzijn staat even hoog boven het uwe, als het uwe boven dat van de atomen, waaruit uw lichaam is samengesteld.

Breidt uw bewustzijn uit door de loutering uwer aandoeningen. Helpt het groeien en meer en meer in zich opnemen, totdat het - ten slotte- Heelal zijn zal. Naarmate het zich ontplooit, zult gij de Eénheid van alle Leven beginnen te beseffen - en dat brengt met zich mee: Liefde voor het Al: van allen, voor allen. Dan breekt het onverstoorbare geluk aan, dat alle arbeid tot eene vreugde maakt.

Het Komende Ras zal leven in de hoogste vreugde: de vreugde: vreugde te verschaffen, de reinste onder de reine aandoeningen.

Gij moet de aandoening niet doden - doch haar verreinen, louteren en onder streng toezicht houden, onder toezicht van uw Ware Wezen.

Gij moet evenwichtig worden, doch niet onverschillig. Evenwicht is beheerste aandoeningen. Onverschilligheid is vernietigde aandoening.

Zijt gij medelijdend? Weent ge met de bedroefden en deelt ge in het leed der ongelukkigen? En lacht ge even later met de vrolijken en ginnegapt ge met de grappenmakers? Dan is zelfs uw medelijden slechts een spel van uwe aandoeningen.

Om werkelijk medelijdend te worden, moet gij er u allereerst op toelagen, de oorzaak van alle lijden te leren begrijpen. Ziet met de grootste liefde -met begripende liefde- op hen die lijden neer. Laat u niet door uwe aandoeningen beheersen, doch wilt helpen; intuïtief zult ge weten hoe. Troost hen, steunt en onderricht hen; en vrolijkt

hen op. Helpt, zoveel ge kunt. Geeft aan iedereen lijdenskreet gehoor.
Doch houdt steeds uwe aandoening in bedwang.
Zóó zult ge waarachtig medelijden betonen - en evenwicht
Zonder onverschilligheid.

Wordt steeds gevoeliger, maar niet overgevoelig.

Niet: gevoelig in dingen, die uzelve hinderen! Beledigingen, veronachtzaming, onvriendelijkheid, tegenslagen, verliezen en schade zullen u niet meer schokken, wanneer gij uwe aandoeningen verreint en beheerst.

Maar wel: gevoelig voor anderen, opdat gij de smart in uwe omgeving terstond zult kunnen aanvoelen, begrijpen en verlichten. De ontwikkeling van deze onzelfzuchtige gevoeligheid zal gelijken tred houden met den groei van reine aandoeningen.

Het Nieuwe Ras zal in hoge mate gevoelig - doch niet emotioneel zijn. De fijnere gevoeligheid zal de zintuigen ontvankelijk maken voor talloze nieuwe indrukken, voor natuurverschijnselen, aan welke bestaan gij nu nauwelijks gelooft - doordat gij blind en doof zijt, en uwe organen nog te grof om het merendeel der trillingen te kunnen opvangen.

Vele, nu nog ongeweten dingen zullen Mijne Kinderen waarnemen. Kleuren van wondere schoonheid en gloed lichten voor hunne ogen. Hun oor verneemt de harmonie der sferen, hemelse klanken, bevrijd van de beperking der grofstoffelijke instrumenten. Heerlijke reine geuren vervullen de lucht. Veel, dat men langen tijd achteloos voorbij zag, zal den mens betoveren door kleur, geluid en geur.

Onmetelijke schatten zal de Natuur in grenzeloze overvloed aan de Kinderen van het Nieuwe Ras onthullen.

Ook aan u - wanneer gij u voorbereidt, wanneer gij uwe aandoeningen loutert.

VERREINT UWE GEDACHTEN

Wat zoudt ge doen?

Wat zoudt ge doen, wanneer gij de gedachten van ieder in uwe omgeving kunt lezen?

Weest blij, dat ge ze niet ziet! De gedachten, die u betreffen, zouden uwen zelfgenoegzamen eigenwaan wel eens ernstig kunnen verstoren. En eene onvermoede kennis van wat anderen denken over hunne zaken en particuliere aangelegenheden zou u tot een zelfzuchtig misbruik van die geheime inlichtingen kunnen brengen.

Toch: zult gij die gedachten zien, zodra gij in Mijn Ras wordt opgenomen! Maar tegen dien tijd zult gij ieder spoor van zelfzucht hebben afgeworpen.

Wanneer anderen al uwe gedachten konden waarnemen, wat zoudt ge dan doen? Zoudt gij verlangen ze te tonen? Zoudt ge er den moed toe hebben? Ik vrees, dat ge dikwijls verheugd zijt door uwe overtuiging, dat zij ze niet kunnen zien.

Maar ieder zal uwe gedachten zien, wanneer het Nieuwe Ras is opgestaan.

Wanneer iedere gedachte - onverschillig over welk onderwerp, hoe omljnd of vaag ook- nu zichtbaar was voor Hen, die (ofschoon gij Hen niet ziet en mogelijk Hun bestaan niet eens vermoedt) die uwe ontwikkeling bevorderen en u voorbereiden, opdat eens gij wordt uitverkoren voor Mijn edel, weergaloos Ras - wat zoudt gij dan doen? Zij zien werkelijk uwe gedachten. Evenals Ik.

Zij beoordelen u grotendeels naar de hoedanigheid van uwe gedachten; ook uw groei is daarvan in hoofdzaak afhankelijk. Slechts de hoeveelheid Liefde en Reinheid, welke gij in uwe gedachten legt, zal beslissen of gij al dan niet tot het Nieuwe Geslacht kunt ingaan.

Iedere gedachte, tot zelfs de vluchtigste opwelling, wordt opgemerkt en gadegeslagen. En iedere gebeurtenis -tot het kleinste voorval in uw dagelijks leven- wordt als reagens gebruikt: men ziet toe welk soort van gedachte het bij u opwekt; want niets en niemand moest de macht bezitten om ongewenste gedachten in u op te roepen.

De uitkomst wordt automatisch en onuitwisbaar opgetekend: iedere gedachte doet den ijleren aether trillen en vorm aannemen, en drukt daarin zodoende een blijvend getuigenis af, dat een open boek is voor Mij. Menige bladzijde vertoont vuile vlekken, vele zijn geheel waardeloos.

Tevergeefs zie Ik uit naar werkelijk reine en edele, liefderijke en opbouwende gedachten, die medewerken om de mensheid nader te brengen tot den dag, waarop Ik Mij door het Grootste Toekomstig Ras zal kunnen openbaren!

Hoe ziet uw getuigenis er uit?

Hoe zult ge het kunnen verbeteren?

Wat voegt gij er van uur tot uur aan toe?

Wat zult ge nu doen?

Gij twijfelt aan Mijne woorden?

Dat verandert toch het feit niet: dat Ik al uwe gedachten zie. Zelfs de geheimste blijven Mij niet verborgen; ook de louter voorbijgaande merk Ik op, zelfs voordat gij ze in uw brein duidelijken vorm hebt laten aannemen.

Want in de geestelijke sferen, waar Ik leef, zijn gedachten -al uwe gedachten- tastbare vormen.

Gedachten zijn dingen -wezenlijke dingen- dingen, die gij hebt geschapen!

In uwe kleine grofstoffelijke wereld van bedriegelijken schijn beoordeelt gij elkander bijna uitsluitend naar de klederen, die ge draagt. En door uwe sluw gekozen kleding tracht gij anderen te doen geloven, dat ge zijt, wat ge niet zijt!

Doch in Mijne ogen draagt gij een geheel ander gewaad! Gij zijt omgeven door de vormen, welke uwe gedachten hebben geschapen.

Dat is het kleed, dat gij voor uzelve vervaardigt waarvan gij de draden weeft, het ontwerp tekent en het patroon in elkander zet. Dat is het kleed, dat u toont, zoals ge in werkelijkheid zijt.

Hoe afschrikwekkend blijkt het bij de meesten uwer te zijn! Eene vormloze, morsige plunje, vuile lompen van een vale moddertint, blijkbaar zonder enig patroon samengeflanst en in elkaar gespeld; vol gaten en scheuren, die de leegheid van uw leven blootleggen en het ontbreken van gedachten bewijzen. Ziedaar de kledij, in welke gij u vertoont aan Mij en aan allen, die in staat zijn te zien.

In het Nieuwe Ras zullen allen zien. Doch geen zal toegang vinden, die niet zijn gewaad voor een ander heeft verwisseld, een kleed, dat toonbaar en bekoorlijk is gemaakt voor het helderziend oog. Slechts zij, die hunne gedachten verreind en met Liefde bezielde hebben, zullen tot Mijne Toekomstgeslacht mogen ingaan.

Door uwe gedachten schept gij uwe eigen Toekomst: wat gij denkt zult ge zijn!

Door uwe gedachten te concentreren, schept gij het beeld van wat gij wenst te worden: dat wil zeggen - indien gij dit model sterk genoeg maakt, zult gij -uwe omstandigheden en uw lichaam- daarnaar gevormd worden.

Dit is eene gevaarlijke wetenschap. Want gij zijt zelfzuchtig in uwe verlangens. Gij wenst rijk te zijn of beroemd: om uit te blinken, en uwe medemensen te overtreffen in macht, rijkdom, geleerdheid of artistieke bekwaamheid. En ge verlangt zelfs naar geestelijkheid alleen om u boven anderen te verheffen.

Daarom wordt de praktische kennis van het scheppingsvermogen der gedachte u onthouden. Gij zoudt die voor zelfzuchtige doeleinden aanwenden en zo uwe ontwikkeling vertragen en tevens die van de gehele mensheid, waarvan elk uwer toch een onafscheidelijk deel vormt. Gij zoudt den belemmerden invloed van uw "ikheid" versterken - en zo de openbaring van het Goddelijk Zelf in u tegenhouden.

Wanneer gij eenmaal zonder zelfzucht zult zijn, en niet langer slaafs onderworpen aan uw onbeduidend, nietig "ik", zult gij leren hoe gij door uwe gedachten ogenblikkelijk en in zichtbare vorm kunt scheppen. De Kinderen van Mijne Ras weten dit en zij zullen hunne

kennis slechts ten behoeve van andere toepassen - nimmer voor zich zelve.

Zij allen zullen Meesters zijn in de nieuwe kunst: het scheppen van edele, reine gedachten, waarvan ieder zal kunnen genieten, die zijn zintuig voor helderziendheid heeft leren gebruiken.

Schoner dan de heerlijkste kunstschaten, in musea bewaard of in particuliere verzameling opgeborgen, zullen hunne werken zijn - door allen, voor allen voortgebracht.

De Gedachte is de hoogste scheppingskracht.

Het geluid scheidt in de grove aardse stof, doch verstandige denkende wezens vormen eerst bewust door hunne gedachten, in ijlere stof, het model voor hunne grofstoffelijke voortbrengselen.

De Grote Macht, die het Heelal geschapen heeft, deed dit door de gedachte - alvorens Hij Het door Zijn Gesproken Woord tot stoffelijke Openbaring bracht. Gij, die uzelve beschouwd als naar Zijn Beeld gevormd, doet gelijk Hij deed en denkt ... voordat gij spreekt.

De oorspronkelijke typen voor alle stoffelijke dingen in den Macrocosmos zijn eerst in het gedachte gebied gevormd. Zo ook scheidt gij, door uwe gedachten, de modellen voor alles, wat in uw toekomstigen Microcosmos zal vóórkomen.

Sterke, omljnde, dikwijls weergekeerde gedachten vormen levende wezens - ofschoon die voor u onzichtbaar zijn. Wanneer gij ze "voedt" en regelmatig overdenkt, zullen zij al wat gij haar opdraagt gehoorzaam verrichten. De gevoelens -met welke gij ze bezielt- hetzij haat of liefde, genezing of vernietiging - zullen hare stuwkracht, hare feitelijke levenskracht zijn.

Sterke gedachten zijn zeldzaam - gelukkig maar: wanneer er vele waren zouden de slechte, inhalige, zelfzuchtige gedachten de onbaatzuchtige verre in aantal overtreffen.

Zo is het gesteld met de hedendaagse mensheid. Doch in het Nieuwe Ras, dat bevrijd zal zijn van alle zelfzucht, zal ieder weten hoe hij weldoende, liefelijke gedachtenwezens zal kunnen voortbrengen.

Gij koestert geene levensgevaarlijke, geene heftig boosaardige, zelfs geene door en door egoïstische gedachten, niet waar? Maar zijt ge niet voortdurend vervuld van kleine, zwakke gedachtjes over persoonlijke aanmerkingen, persoonlijke afkeer en onbeduidende persoonlijke wensen? Die mogen onschadelijk schijnen - doch zij bouwen geene wereld op, waarin Ik tot openbaring kan komen!

Alles wel beschouwd zijn zij nadeliger dan gij nu beseft.

Die talloze miljoenen van vage, onbetekende gedachten, welke van de meesten uwe onophoudelijk uitgaan, worden volgens de Wet: "soort zoekt soort", tot elkander getrokken. Zij versterken elkander en vormen zóó wat men grote krachtreservoirs zou kunnen noemen.

Deze reservoirs -met goede of slechte gedachten- ledigen zich over de mensheid zodra zij tot overloepens toe gevuld zijn. Zelden is er een, dat liefde en vriendelijkheid bevat, gevuld tot het peil, waarop het voor uitdeling vatbaar is. Doch herhaaldelijk wordt een inhoud van minder aangenaam aard uitgestort. Dan volgt eene catastrofe of eene epidemie, eene pestilentie of een oorlog, alle door de mensen veroorzaakt: het voortbrengsel hunner gedachten. Ieder ontvangt terug, hetgeen hij zelve heeft ingebracht door de ophoping van zijn eigen zorgeloos denken, zijne ongehinderde gedachten.

Niet voordat gij uwe gedachten verreint, zal er een eind komen aan al deze ellende.

Niet voordat gij alle schadelijke bestanddelen, alle zelfzuchtige neigingen uit uwe gedachten bant, zullen lijden en smart voor eeuwig van u verre blijven.

Niet voordat gij de reine kracht uwer gedachten uitsluitend aanwendt om anderen te helpen, kan Ik in u tot openbaring komen.

Niet voordat al uwe daden, al uwe woorden en gedachten van Reinheid zijn vervuld, zal in uwe omgeving het Komende Ras worden geboren.

SLOTREDE

Hoog verheven en juichend boven de meest fantastische visioenen der hedendaagse idealisten, zal Mijn luisterrijk Ras weldra op aarde ontwaken.

HET HUIDIGE RAS EN HET NIEUWE

Ik ben geen dromer, die zich de dingen voorstelt, zoals zij zouden kunnen zijn! Ik weet, wat worden zal!

Ik stond achter hen, die van den Ideaalstaat droomden, en bezielde hen en leidde hunne gedachten - opdat door hunne werken de mensheid de toekomst zou kunnen zien en hare uiterste krachten inspannen, om de wereld nader te brengen tot den dag, waarop Ik Mij door het Nieuwe Ras kan openbaren.

In overeenstemming met hun gezichtspunt werkten zij Mijne Aanwijzingen uit en wonden die aan om het kleine sprankje Waarheid, dat zij hadden begrepen en erkend, tot kracht te brengen.

Doch nu spreek Ik Zelve, met eene volstrekte kennis van wat reeds ontworpen is voor de Toekomst - van wat nu al is in het Heelal's Denkvermogen, en zelfs al bestaat in de hoogste gedachtegebieden, welke voor Mijne Ogen wezenlijker zijn dan bomen en stenen voor de uwe.

Ik leef niet enkel in een “droom”, wanneer Ik spreek over het Komend Ras, Ik, die de Geest van dat Ras Zelf ben!

Doch van u -gij mensen van heden- van u zal het afhangen, wanneer Het op aarde zal komen, - wanneer het Zijne Vreugde en Vrede, zijn luister en ongeëvenaard geluk in de stof zal worden geopenbaard.

Ik, de Geest van het Ongeborene, heb in Mijn Betoog over Reinheid op enige veranderingen gewezen, welke noodzakelijk moeten worden aangebracht, om de wereld en uzelve op het Nieuwe Ras te kunnen voorbereiden.

Nu wil Ik nog het onderscheid bepalen tussen het hedendaagse en Mijne Toekomstige Ras.

De grondtoon van het hedendaagse ras is: hebben, die van het Toekomstige is: Zijn.

Gij tracht, hetzij ten voordele van uzelve, hetzij voor anderen, al wat u aan uiterlijke dingen begeerlijk toeschijnt te verkrijgen; maar al dat stoffelijk bezit kunt ge weer verliezen, en gij zult het vroeger of later verliezen.

Tracht te worden, helpt anderen te worden, blijvende hoedanigheden in zich te vormen: de enige dingen, die ge nimmer kunt verliezen. Daarmede zult gij de komst van het Nieuwe Ras bevorderen.

Het hedendaagse ras tracht te verkrijgen, het Toekomstige zal leven om te geven.

Grote inkomens, hoge posities, opeenstapeling van particulier bezit, persoonlijke voldoening - naar het alles streeft de mensheid van heden.

“Geven” wordt beschouwd als “opofferen”, als “afstand doen” - en gewoonlijk is de hoop op enige beloning de aansporing tot iedere gift. In Mijn Ras zal “geven” de algemene uiting van de onzelfzuchtigheid der mensen en tevens hunne hoogste vreugde zijn.

De leus van het huidige ras is: mededinging, die van het Nieuwe zal: samenwerking zijn.

Reeds in uwe scholen wordt het kind er toe opgeleid den medeleerling te overtreffen in wetenschap en spel. En door het gehele verdere leven blijft dit stelsel gehandhaafd: anderen in de schaduw stellen, wedijveren.

Ook in de ontwikkeling der mensheid heeft de wedijver zijn rol vervuld en het bestaan vergiftigd door de ontwikkeling van het concrete verstand te bevorderen. Doch dat is niet het hoogste, dat de mensheid zich kan verwerven!

Het Nieuwe Ras zal eene gewijzigde mededinging met zich brengen; daar zullen allen wedijveren om anderen te geven, wat zij voor zichzelf het liefst zouden wenschen. Ieder zal -wetend dat hij met zijne broeders Eén Leven vormt en deelt- zijne uiterste krachten inspannen voor het gemeenschappelijk welzijn. Allen zullen, zonder voorbehoud, van ganser harte samenwerken.

Het tegenwoordige ras vernielt, het Toekomstige zal opbouwen.

Ziet hoe kinderen - bijna zonder uitzondering - het prettig vinden om dingen stuk te maken. Volwassenen moedigen hen daartoe en helpen hen gretig bij het vernielen van levende wezens. De natuurlijke neiging wordt beteugeld - door eigendoms wetten en voornamelijk - door de politie.

Door de uitingen zijner vernielzucht heeft de mens de vele, etherische, nu onzichtbare wezens, die om en bij hem leven en zich ontwikkelen, van zich vervreemd en hun afschuw ingeboezemd.

Het Komende Ras zal ongevaarlijk en behulpzaam zijn voor al zijne medeschepselen - en daardoor zal het den vriendelijken bijstand herwinnen der Natuurgeesten, die de wereld zullen verfraaien en hun vreugdewerk voor de gelouterde ogen der mensheid zullen voltooien.

De elementen zelve zullen met den mens samenwerken en niet langer door cyclonen, aardbevingen, overstromingen en branden, door hevige warmte of koude verwoesten wat de mens heeft gewrocht.

Al die rampen worden door den mens zelven veroorzaakt: zijn het gevolg van zijne vernietiging der natuur, zowel als van zijne gedachten.

Het Nieuwe Ras zal voor nieuwe uitvindingen ontzaglijke krachten aanwenden, welke in de natuur -en in den mens- zullen worden geopenbaard, en voor grootste opbouwend werk zullen bruikbaar zijn. Die krachten worden nog geheim gehouden, want in de macht van eene vernielzuchtige mensheid zouden zij gevaarlijk zijn.

Het huidige ras legt den nadruk op de tegenstelling in beide geslachten; het Nieuwe zal hunne gelijkheid doen uitkomen. De opzettelijke misleiding inzake het voortbrengingsproces, het geheimhouden der natuurlijke lichaamsvormen, onverantwoordelijke preutsheid en geveinsde onwetendheid, het overdreven nadruk leggen op het verschil in geslacht door kleding, opvoeding en gewoonten - dat alles kweekt de heimelijke gedachten, het steelse gefluister over het geslachtsvraagstuk, welke, op hunne beurt, eene uiterste perverse zinnelijkheid opwekken.

Voor Mijn Kinderen zal het geslacht van ondergeschikt belang zijn. In Mijn Ras zal weinig verschil zijn in kleding, in voorkomen ... zelfs in karakter: beide geslachten zullen het hoogste, dat nu in ieder afzonderlijk leeft, dan meer gelijkelijk openbaren.

Kennis, wetenschappelijke kennis, is de roem van het tegenwoordige ras; doch voor het Nieuwe zal wijsheid het hoogste zijn.

De wetenschap, hoezeer ook te bewonderen, houdt zich alleen bezig met de uiterlijke zijde der dingen en dringt slechts langzaam, heel langzaam tot in hun innerlijk door. Doch het pad der wijsheid voert niet van buiten af, doch van binnen uit naar dat doel.

In uw innerlijk is het Eene Leven. Tracht Het te begrijpen! Keert in uzelve: daar kunt gij Het vinden. Dat Zelfde Leven openbaart zich in anderen, en Het is de beweegkracht van alle natuurverschijnselen. Van het ogenblik af, dat ge hiervan een helder begrip hebt (wat door volkomen Reinheid mogelijk is), zult gij de oorzaak, het hoe en waarom van alle dingen weten: Volmaakte wijsheid zal volledige kennis in zich sluiten.

Het tegenwoordige Geslacht laat zich leiden door zijn verstand; het Toekomstige zal op zijne intuïtie vertrouwen. Verstandelijkheid is de bekwaamheid om door het verstand een denkbeeld te vormen van de bestaande dingen in de wereld om u heen - in zoverre deze kunnen worden opgemerkt door uwe gebrekkige, onvolmaakte waarnemingsorganen. Zij steunt dus geheel op hersen indrukken van buiten af.

Intuïtie daarentegen betekent: onderwijs van binnen uit: zij brengt u de onbegrensde, ware kennis van het Zelf. Keert in tot die Innerlijke Wereld en gij zult alles weten, wat in het ganse Heelal te weten is. Want in het Zelf deelt ge het bewustzijn van alle anderen, het Al-Bewustzijn, - in uw Zelf zijt gij Eén met al wat leeft.

Het tegenwoordige ras belijdt verschillende godsdiensten; Mijne Kinderen zullen één godsdienst kennen.

Godsdiensten zijn de gewaden, waarmede de Godheid zich heeft bekleed, teneinde waarneembaar te zijn voor de geestelijke verblinde ogen van menselijke zielen. En daar die zieleogen verschilden, heeft de Godheid zich in verschillende bekleedsels getoond.

Doch de Ware Godsdienst stelt den mens in staat door iederen sluier heen te zien en het Goddelijke in Zijn reiner Luister te onderscheiden: Hetzelfde in alle omhulsels, dat Zich niet alleen openbaart in zijne verschillende godsdienstgewaden, doch in alle dingen en overal.

Het Nieuwe Ras zal de ware betekenis van den godsdienst; de hereniging van den mens met God, ten volle beseffen; en deze hereniging zal elk Mijner Kinderen persoonlijk en rechtstreeks verwezenlijken, zonder leerstellingen, leerstukken, godsdienstige plechtigheden, riten of belijdenissen nodig te hebben.

Het huidige ras is omgeven door lelijkheid; het Komende Geslacht zal in schoonheid zijn gehuld.

Uw schoonheidsideaal is afhankelijk van prijs en zeldzaamheid: de meeste voorwerpen, aan welke gij om hunne schoonheid hecht, zoudt

ge met geen blik verwaardigen, wanneer ze goedkoop waren en in ieders bezit konden zijn. Uwe voorkeur voor het schone is, in den regel, een zoeken van persoonlijk genot - en daardoor grove zelfzucht. In het Nieuwe Ras zullen kunst en schoonheid de weerspiegeling zijn van Innerlijke Reinheid - in plaats van, zoals heden, een middel tot uitstraling van uiterlijke meerderheid.

Zinnelijke schoonheid is het, welke het tegenwoordige ras zoekt; doch in het Nieuwe Ras zal geestelijke schoonheid overheersend zijn. De schoonheid der ziel zal zich openbaren in gelaatstrekken en gedaante, en zich uiten in bevallige ritmische bewegingen, in prettige, welluidende stemmen en vriendelijke, liefderijke daden. De schoonheid, welke het innerlijk verkregen heeft, zal ook het uiterlijk verfraaien.

Gij kunt de schoonheid van Mijn Ras niet verkrijgen door al wat nog lelijk is minachtend te schuwen of met weezin uit uwe tegenwoordigheid te bannen: slechts door uwe innerlijke natuur te veredelen, te louteren, kunt ge haar deelachtig worden.

En wanneer dat volbracht is, kan niets lelijks blijven bestaan. Dan zal de natuur zelve hare pracht tentoonspreiden als nooit te voren - daar de mens het werk der natuurgeesten niet meer verstoort. Zij zal hare verborgene voorraadschuren openen en hare schatten van weergaloze schoonheid over de aarde uitspreiden. En de glans van een tevreden gemoed, van de opperste blijdschap zal over aller aanschijn lichten: ook over uw gelaat, wanneer gij herboren zult zijn in Mijn luisterrijk Ras, of ook nu, wanneer gij u voorbereidt om te worden uitverkoren als een van hen, die den grondslag tot dat Ras willen vestigen.

Het tegenwoordige Ras gaat onder een lijdenslast gebukt; het opgeheven aangezicht van Mijne Kinderen zal het hemellicht weerspiegelen. Daar zal vreugde heersen.

Gij veroorzaakt uwe eigene ellende door geheel in uzelfen op te gaan, door uw "ik" af te sluiten van den vreugde verspreidenden glans van het Zelf. Houd op daarmee!

Het Zelf is schitterender dan de zonnestralen. Laat het in u schijnen, laat zijn lichtende gloed, zijne grote onverstoorbare vreugde tot in alle donkere ruimten van uw wezen doordringen. Dat zal gebeuren - mits gij de vensters helder maakt en de zonneschermen en -blinden van uwe zelfzuchtige afgescheidenheid wijd opent.

Het zal gebeuren - wanneer gij al uwe krachten samentrekt op één doel: om volmaakte Reinheid deelachtig te worden.

Ik zeg u dit, opdat reeds nu uw lijden moge verzacht worden en opdat gij een sprankje zult opvangen van de weergaloze vreugde, waarin het Komende Ras zal leven.

Het tegenwoordige ras wordt gekenmerkt door: afgescheidenheid. Door eenheid zal zich het Toekomstige onderscheiden.

In den tegenwoordigen tijd beroemt ieder zich op alles, wat hij wel en een ander niet heeft, en men schenkt zijne aandacht uitsluitend aan het verschil in bezit, in ras, in kleding, bekwaamheid, politieke overtuiging en geloof.

Mijn Ras waardeert slechts wat eenheid brengt. En daar ieder zal beseffen dat hij zelve, dat zijn Innerlijk Zelf, zijn Leven, God is - en dat al wat leeft hij zelve is, daar het immers in wezen hetzelfde Zelf, hetzelfde Leven, dezelfde God is - dan zal niemand langer enig eigenbelang, afgescheiden van dat van anderen, kunnen voelen.

Tracht nu te beseffen: dat gij wezenlijk alle anderen zijt!

Het hedendaagse ras is afhankelijk; het Toekomstige Ras zal onafhankelijk zijn.

De mensheid van heden hecht aan vormen en vormelijkheden, aan uiterlijken schijn. Tot zelfs in hare vriendschap, hare liefde klemt zij zich aan de stof vast. Mijne Kinderen zullen van iedere levensopenbaring de geestelijke zijde onderscheiden: zij zullen het eeuwige zien. Zodoende zullen zij onafhankelijk zijn, bevrijd van de schijnketenen der tijdelijke dingen, bevrijd van de vrees: enig stoffelijk bezit te zullen verliezen, dat wil zeggen: bevrijd van allen vrees.

Het tegenwoordige ras is persoonlijk; het Toekomstige zal Onpersoonlijk zijn.

Voor u allen is de persoonlijkheid van het allergrootste gewicht. Iedere gedachte, uw ganse bestaan wijdt ge aan hare behoeften, hare wensen, hare meningen, hare belangen en haar welzijn.

Vooralsnog schijnt het vrijwel nutteloos tot u te spreken over uwe Onpersoonlijkheid en Innerlijk Zelf, dat u met al het Levende vereenigt!

Mijn Ras zal onafhankelijk zijn van de dwinglandij van het zelfzuchtige, persoonlijke "ik": het zal slechts de volstrekte oppermacht erkennen van het onzelfzuchtige en onpersoonlijke Goddelijk Zelf.

Het huidige ras ligt gekluisterd in boeien van beperking; het Toekomstige Ras zal, door die ketenen af te schudden, zijne bevrijding verwerven.

Gij wordt in uwe "zelfopenbaring" ten strengste beperkt - al zijt gij u daarvan ook niet bewust! Uwe zelfzucht, uwe materialistische begrippen en uwe beginselen van afgescheidenheid kerkeren en begraven uw Ware Wezen.

Bevrijdt uw "Zelf" door de onderwerping van uw lager "ik"! Dan zult gij zegevieren over iedere beperking en als een Kind van Mijn Machtig Ras bevrijd worden van alle onwetendheid, alle lijden, alle smart.

Rukt u los uit de boeien, waarin eene grote veelheid van lagere "ik-heden" een deel van het Zelf gevangen houdt, en stort u welbewust in de Eenheid van Zijn volkomen ontwikkelde, bevrijde deel!

Deze weinige verschilpunten tonen u het karakter van Mijn Geslacht, en wat het voor u zal betekenen, wanneer ook gij daarin herboren wordt. Dan zult gij beseffen, dat al wat op aarde leeft Eén met uzelf is.

Dan zult gij Eén zijn met ieder levend schepsel, met alles wat is: met den hemel, de bomen en den oceaan, met de elementen, met insecten,

vogels en overige dieren, met uwe medemensen, met goden - en ja, ook met God.

Dan zult gij weten, dat gij onsterfelijk zijt - dat gij altijd geweest zijt en dat uw bestaan nimmer eindigen zal.

Dan zult gij ook bewust voelen, hoe de Goddelijke Kracht door u heen naar anderen stroomt - en gij zult het Goddelijk Leven in al zijn glans en heerlijkheid over anderen uitstorten.

Dan zult gij u er van bewust zijn, dat in u, in al wat leeft eene oneindige ontplooiing van het Goddelijke plaats grijpt en dat eene grotere, steeds grotere uitgestrektheid - eene onbegrensde reeks van ongeëvenaarde, wondere mogelijkheden in uw bereik ligt.

Dan zult gij bevinden, dat gij ontvankelijk zijt voor gewaarwordingen, welke eene kleine mensenziel nauwelijks kan bevatten - en in vergelijking daarmee zal alles, wat nu als "geluk" wordt beschouwd, in het niet verzingen.

Dit alles beloof Ik Mijn Zegevierend Ras!

UNIVERSELE LIEFDE

Liefde is de verenigende kracht van den Groten Heelal's Magneet.

Al wat is, is een deeltje van dien Magneet, van Hem gescheiden en toch steeds aan Hem verbonden door die inwonende Macht der Liefde.

Al openbaart het zich in den vorm van samenhang, zwaartekracht of scheikundige verwantschap: het is de zelfde verenigende Liefdekracht. Het moge begeerte zijn, of verlangen, of persoonlijke aantrekking - steeds is het de uiting van hetzelfde beginsel: de neiging tot één worden met iets anders.

Weliswaar schijnt menig atoom jammerlijk gedemagnetiseerd, doordat zijne koude mentaliteit het ver van den Groten Magneet heeft verwijderd; doordat het ingekrompen is en den vorm van een gesloten cirkel heeft aangenomen, waarbinnen de magnetische stroom blijft

rondvloeien, zodat het geheel in zichzelf opgaat en slechts het eigen "ik" bemint.

Doch ieder onderdeel ontwikkelt langzamerhand zijne oorspronkelijke stroomsterkte tot reine, onzelfzuchtige, persoonlijke liefde. Naarmate het zijne innerlijke kracht ontplooit, wordt het opgevoerd in de richting van de bron dier kracht, tot het punt, waar de rechtstreekste stroom van den Groten Magneet het kan bereiken, om het met Zijne oorspronkelijke potentie van Universele Liefde te doordringen. Reine, persoonlijke liefde is de uiterste vervulling van uw ras. Zodra gij het stroomgebied der Universele Liefde bereikt, wordt gij opgenomen in Mijn Ras.

Alle persoonlijke liefde is begrensd en sluit uit, en is dus een onvolmaakt beeld der Goddelijke Liefde. Doch onderschat niet de waarde, die Zij voor u heeft; laat u niet misleiden door de bedriegelijke gedachte: dat gij boven die liefde kunt uitgroeien, door haar verheffenden invloed te verwerpen. Slechts door de volmaking van de hoogste persoonlijke liefde is het mogelijk te worden opgevoerd tot waar de blijvende stroom van Universele Liefde u kan beroeren en doordringen.

Grote persoonlijke liefde wordt langzamerhand ontwikkeld door herinneringen aan geluk, dat gij in het verleden deelde met hen, die u dierbaar waren; zij wordt gesterkt door vele levens heen, waarin zij van zelfzuchtigen hartstocht uitgroeit tot onzelfzuchtige, reine - ofschoon nog: persoonlijke - liefde.

Gedurende die ontwikkeling leert men liefderijk te delen in het leed zijner dierbaren. Hieruit groeit medelijden - en door medelijden verkrijgt men het vermogen om met anderen en in anderen steeds meer te voelen.

Door uw pogen moeten beide -medelijden en persoonlijke liefde worden versterkt en stijgen tot den hoogste mogelijken graad, opdat gij zult worden voorbereid voor de instroming der Universele Liefde ... en daardoor voor Mijn Ras.

De Universele Liefde is volmaakt, oneindig, Al-omvattend. Wanneer Zij zich in u openbaart, zullen allen u even dierbaar zijn als zij, die gij nu bovenal bemint. En de Liefde zal zich uitbreiden totdat gij al het Levende zonder onderscheid liefhebt, totdat gij ten volle beseft, dat allen slechts Eén zijn, dat allen “uzelve” zijn.

Universele Liefde is niet: persoonlijke liefde, in onbetekende hoeveelheid aan ieder schepsel toebedeeld; noch: persoonlijke liefde, verzwakt tot onverschillige welwillendheid jegens allen, zonder broederlijk gevoel voor een enkele.

Zij is: eene Nieuwe uitstorting van Goddelijkheid in u, het ontvangen van een dieper bewustzijn op het ogenblik, dat gij van het huidige ras uit tot Mijn Vergeestelijk Ras kunt ingaan; dat gij de schaal kunt verbreken, welke de volgroeide mensheid omsluit, om in de Kindsheid van eene Hogere Mensheid herboren te worden.

VOLMAAKTE REINHEID

Voor Reinheid, voor volmaakte Reinheid heb Ik, de Geest van het Ongeborene, tot u Mijn pleidooi gericht, opdat Mijn Ras, eene gelouterde mensheid, zich in de stof zal kunnen openbaren.

Weldra zal ik enigen van u oproepen, om op eene afgezonderde plaats waar de levensomstandigheden volmaakt gunstig zullen zijn, te leven volgens Mijne Gedachte. Ik heb enkelen gevonden, die gereed zijn, en ik verwacht er meer te vinden in de naaste toekomst. Maar niet voordat een genoegzaam aantal voorbereid is, kan Mijn Ras, als eene afgescheidene Eenheid, bepaald gevestigd worden.

Daarom ben Ik gekomen en heb u al de hoedanigheden aangewezen, welke onmisbaar voor u zullen zijn, wanneer gij u wilt voegen bij de kleine kolonie, die Mijn Ras in den beginne vormen zal.

Reinheid en Liefde zijn bovenal noodzakelijk -en niet alleen voor toelating tot Mijn Ras- want in den loop der tijden kan niemand meer zonder die beiden veel vorderen!

De Reinheid, welke Ik eis, moet niet alleen in daden, doch in ieder woord, in iedere gedachte zijn; en ook niet alleen in uwe gedachten, doch in uw gehele wezen, in uwe gehele natuur!

Zóó rein moet ge zijn, dat geen enkele invloed van buiten af een ongewenst reageren in u kan uitlokken.

Het moge u allen bijkans onmogelijk toeschijnen dit ten volle te verwezenlijken. Maar indien gij er naar streeft - en weigert zelfs maar voor een enkel ogenblik door andere beginselen dan die van Liefde en Reinheid beheerst te worden - dan zult gij vooruitgang zien van dag tot dag; en de neiging, u over te geven aan minder edele invloeden, zal snel hare macht over u verliezen. En dan pas zult gij in aanmerking kunnen komen voor Mijn Ras.

Trekt het u niet aan? Lijkt het u onbelangrijk, eentonig, onzinnig, belachelijk? Slechts de bekrompenen van geest kunnen hetgeen hun in den loop der evolutie -in den groei van bewustzijn, vrijheid en vreugde- nog wacht zóó verkeerd beoordelen.

Allen zullen er komen te eniger tijd. Maar Ik geef u de keuze: wilt gij uit vrijen wil groeien, medewerken met de Heelal's Wet en zo uwe ontwikkeling bespoedigen? - of wilt ge blindelings voortworstelen, onwetend, onwillig zelfs, en zoveel te langer leven in de ellende van den ten halve ontwikkelden trap, waarop ge nu verkeert?

Ik, de Geest van het Ongeborene, ben gekomen om mensen te zoeken, die in aanmerking willen komen voor het Toekomstige Ras! Ik ben de Geest van dat Ras - en meer dan dat: de Geest van alle schepselen, Ik Ben de Geest!

Doch Ik heb hier slechts gesproken in dit ééne aanzicht: als de Geest der Ongeborenen, omdat om hunnentwil, evenals voor u, het Nieuwe Ras spoedig moet worden geboren.

Mijn Roep heeft niet te vergeefs geklonken!

Enkelen uwer hebben de betekenis beseft van wat Ik u zeide: dat een Nieuw Ras voor belichaming gereed is.

Wat Ik verlang, dat ieder weten zal, wat Ik wilde, dat gij wist en begrijpt uit deze Mijne Boodschap, is:

dat de Ongeborenen van een Nieuw Ideaal Geslacht gereed zijn voor uwe wereld, wanneer gij voor hunne komst zult zijn voorbereid;

dat Zij zullen komen, wanneer gij hun een weg baant;

dat Zij wachten op reiner lichamen, op eene reinere omgeving, op reinere ouders en reinere Liefde:

dat Zij zullen incarneren, zodra gij gelouterd zijt:

En dat gijzelve kunt ingaan tot Mijn Nieuwe Ras - wanneer gij standvastig streeft naar Algehele Reinheid.

Ik wacht!